

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 96, Fascicle 3

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 13 de juny del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 4584/06, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a estudi de la possible ampliació de la xarxa de parcs nacionals a les Illes Balears. (Urgència). 4986

2) RGE núm. 5190/05, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del PORN del Parc Natural de Llevant. (**Retirada**). 4998

VI. Debat de presa en consideració de la Proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 4726/06, d'atribució de competències als Consells Insulars de Mallorca, Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure. 4998

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 4584/06, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a estudi de la possible ampliació de la xarxa de parcs nacionals a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei i en primer lloc debatrem la RGE núm. 4584/06, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a estudi de la possible ampliació de la Xarxa de Parcs Nacionals a les Illes Balears. En nom del Grup Popular té la paraula la Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Procuraré ser breu perquè en aquestes hores, procuraré no allargar-me molt i esper que aquest clima de consens que hi ha hagut fins aquest moment es traslladi també a aquestes proposicions no de llei, en aquest cas que ha presentat el Grup Parlamentari Popular.

Aquesta proposició no de llei ve arrel de què, com tots saben, el Govern estatal ha presentat una llei i el projecte de llei ha entrat ja en el Congrés dels Diputats i el Consell de Govern de les Illes Balears va aprovar dia 19 de maig del 2006 acordar instar el Govern de l'Estat per constituir, juntament amb la comunitat autònoma de les Illes Balears, una comissió bilateral de cooperació amb l'objecte d'estudiar la possibilitat d'ampliar la Xarxa de Parcs Nacionals a l'àmbit territorial de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, a l'àrea del nord de Menorca i l'ampliació del Parc Nacional Marítim Terrestre de l'arxipèlag de Cabrera. I basat concretament en 3 premisses importants i que per a nosaltres són fonamentals dins aquesta proposició no de llei que presentam.

Primer, el consens amb els propietaris que representen la majoria de la superfície del territori a l'àmbit que es proposi. El consens amb els sectors econòmics i també amb les administracions d'aquests indrets, que inclouen aquests indrets, com són els ajuntaments o consells insulars. El segon punt i també molt important per a nosaltres és la concreció de la quantia de la dotació econòmica per a la conservació, com de les ajudes i mesures compensatòries per a la propietat, les administracions i sectors econòmics allà on es podria actuar. I el tercer punt també molt important, és delimitar consensuadament l'àmbit d'actuació i els usos compatibles en la conservació que es podran dur a terme en aquests llocs.

Hi ha quantitats d'articles a les lleis i a la normativa allà on els principis de cooperació i lleialtat institucional, col·laboració entre administracions públiques són un instrument per poder dur a terme i consensuar aquests temes tan importants com és en el cas dels parcs nacionals. Així l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears a l'article 11.7 estableix que correspon a la comunitat autònoma de les Illes Balears el desenvolupament legislatiu i l'execució en matèria de protecció del medi ambient, normes addicionals de protecció dels espais naturals protegits i ecologia.

Dins aquest marc competencial, el Parlament de les Illes Balears va aprovar la Llei 5/2005 l'any passat, dia 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental de les Illes Balears, la LECO, allà on l'article 41 estableix que la gestió i l'administració ambientals dels parcs nacionals de les Illes Balears corresponen al Govern de les Illes Balears, a través de la conselleria competent, en aquest cas la de Medi Ambient i igualment a l'article 40 estableix que el Consell de Govern pot proposar a l'Estat la declaració com a parc nacional d'un espai natural de les Illes Balears que compleixi les condicions que estableix la normativa bàsica estatal.

La figura de parc nacional té per objecte oferir una representació adequadament conservada del patrimoni natural espanyol i dels sistemes naturals que l'integren. El Pla director de Xarxa de Parcs Nacionals determinen quins han de ser els seus trets més significatius. Ser altament representatiu del sistema natural al qual pertanyen. Comptar amb una superfície adequada com per permetre l'evolució natural de tal forma que mantengui les seves característiques i s'asseguri el funcionament dels processos ecològics que es donen en el seu àmbit. Predominar altament les condicions de naturalitat i funcionalitat ecològica. La continuïtat territorial, assentaments humans, és a dir, no incloure nuclis urbans en el seu interior, exceptuant casos excepcionals degudament justificats. I protecció exterior, és a dir, trobar-se envoltats d'un territori susceptible de ser possible declar-se com a zona perifèrica d'aquests parcs nacionals.

La regió mediterrània representa biogeogràficament quatre cinquenes parts del territori espanyol. Dins aquesta àrea les Illes Balears, pel fet insular, constitueixen un espai singular per la seva riquesa microclimàtica i la presència d'espècies endèmiques. Però aquesta singularitat també és pròpia de cada una de les illes. Mallorca, Menorca i les Pitiüses constitueixen microcosmos rics en espècies i hàbitats diferents, encara que a la Xarxa de Parcs Nacionals, només s'hi troba representada de la comunitat de les Illes Balears el Parc Nacional Marítim Terrestre de l'arxipèlag de Cabrera, situat al sud de l'illa de Mallorca i de tots conegut. Per tant, només una part dels sistemes naturals presents a les Illes Balears es troben representats dins el patrimoni natural espanyol. Per la qual cosa seria convenient analitzar el possible augment de la representació de les zones, incloent espais amb característiques singulars de cada una de les illes, o bé per ampliació del parc existent, o per creació de nous parcs nacionals. El Ministeri de Medi Ambient ha elaborat un estudi d'identificació de les àrees més representatives de tot Espanya, per poder-se incorporar a aquesta Xarxa de Parcs Nacionals.

Per tant, creim oportú l'estudi en aquest moment de la possible incorporació a la Xarxa de Parcs Nacionals de 3 zones de les Illes Balears. A Mallorca s'ha d'estudiar la possibilitat, i sempre xerr d'estudiar, d'ampliació de la superfície ocupada actualment per Parc Nacional Marítim Terrestre de l'arxipèlag de Cabrera. Es tracta d'una àrea d'excel·lent qualitat per representar el medi marí mediterrani dins una xarxa bàsica a nivell nacional. A l'illa de Menorca s'ha d'estudiar també la possibilitat d'incorporar una àrea de la costa nord, ocupant una superfície terrestre i marina. És una àrea poc accessible, amb una densitat de vies de comunicació reduïda, amb representació de sistemes de bosc mediterrani. Són zones humides, amb

influències marines i zones costeres. També hi ha zona marítima amb prou importància per ser objecte d'un estudi ben detallat. I a l'illa d'Eivissa s'ha d'estudiar detalladament també l'àmbit del Parc Natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, actualment parc natural, allà on es produeix interrelació de zones humides, sistemes dunars i medi marí.

Per tant, el consens amb la propietat és bàsic per la consolidació i conservació dels espais naturals, almanco des del punt de vista del Partit Popular. I així ho hem demostrat amb la LECO, allà on s'han pogut iniciar, fruit d'aquest consens, plans d'ordenació dels recursos naturals de la Serra de Tramuntana, península de Llevant, sud de Menorca, Albufera de Fornells i El Toro, sempre amb el consens majoritari de la propietat. Açò és per a nosaltres és importantíssim, per tal d'evitar conflictes i crispacions inútils i que al final no aconseguim els objectius ens proposam.

Per tant, el Parlament de les Illes Balears vol instar el Govern en allò que he dit anteriorment, a què la comunitat autònoma i el Govern de l'Estat puguin crear una comissió bilateral de cooperació amb l'objecte de poder estudiar els tres punts que he dit a cada illa, els tres parcs possibles a cada illa. I sobretot i vull acabar recalcant-ho, el consens amb els propietaris, la concreció econòmica perquè la llei actual que ja ha entrat en el Congrés dels Diputats no xerra per res del tema econòmic i del tema financer. Per tant, és un tema molt important a tractar perquè les mesures compensatòries als propietaris i la conservació de tots aquests parcs naturals són molt quantitatives. Per tant, açò és avançar-nos a l'aprovació definitiva de la llei i ja ha de poder venir bastant definit, almanco dins la comissió. I també la delimitació consensuada de l'àmbit d'actuació i els usos compatibles. El Sr. Serrano és el secretari d'Estat de Medi Ambient, que va venir a Menorca fa pocs dies, va dir que creu que el parc nacional a Menorca és factible, però no prioritari. I hi ha molt bona predisposició per part de les dues administracions i que ja ha tingut converses amb el conseller Jaume Font per poder començar a estudiar aquest tema seriosament.

Per tant, açò és la proposta que fa el Partit Popular per tal de què pugui ser elevada des del Parlament cap el Govern de l'Estat.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat l'esmena de substitució RGE núm. 5773/06. Per defensar aquesta esmena té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament, des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista hem presentat una esmena de substitució a aquesta

proposició de llei que presenta el Partit Popular. I aniré directament al fons de la qüestió perquè entenem se'ns ha fet tard i convé no anar per les bardisses.

Bé, aquestes proposició no de llei l'hem presentada per dues qüestions, una de fons i una altra de forma. Començaré per la qüestió de fons. Aquesta proposició no de llei que presenta el Partit Popular consta d'una llarga exposició de motius, allà on se recorda continuadament els principis de cooperació, de lleialtat institucional i el deure de col·laboració entre les administracions públiques, a més d'una clara exposició sobre les competències en medi ambient, tan de la comunitat de les Illes Balears, com de l'Estat. Continua aquesta exposició de motius recordant els criteris que fixa la LECO per la declaració de les figures de protecció i que inclou evidentment el consens amb els propietaris. En un dels paràgrafs, si no vaig equivocada el número 15, afirma literalment: "el consens amb la propietat és l'única via per a la consolidació i conservació dels espais naturals protegits". Bé, aquesta afirmació no deixa de ser tan sols una opinió, una opinió del Partit Popular i que el Partit Popular vol aplicar de manera general i aquesta opinió no és més que una conseqüència de l'actitud contrària als parcs que el Partit Popular va fomentar entre els propietaris la passada legislatura. Ara aquesta qüestió els ha rebotat i se troben enclosos i no poden declarar parcs, perquè parc és una paraula maleïda i que fa por.

Afirmar que "el consens amb els propietaris és l'única via per a la consolidació i la conservació dels espais naturals" és a més fals. Entenem que el PP la considera la millor via, però és evident que no és l'única i de fet el mateix Partit Popular ha declarat a les Balears i arreu de totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol allà on governa, o ha governat, moltíssims de parcs naturals sense consens previ. El consens amb els propietaris és evident que és important, no ho negam, que s'ha d'aconseguir i creim que tot el que està fent el Govern per arribar a acords amb ells s'ha de valorar com una mesura positiva. Però aquesta no pot ser una condició *sine qua non*. L'obligació d'un Govern i d'un Parlament és defensar els interessos públics sobre els privats i defensar sempre els interessos legítims dels ciutadans. Però és clar, la fórmula pot ser una mica més complicada que la simple solució de posar els privats sobre els públics. I el Partit Popular en matèria de protecció només va al que és més fàcil, cerca solucions que no li compliquin la vida, ni li espellin cap vot, i si un espai és susceptible de ser protegit i no té el vist-i-plau dels propietaris, llavors no s'ha de protegir, ha de quedar a mercè de la voluntat dels interessos privats.

Nosaltres entenem i l'opinió general mundial creu que un espai s'ha de protegir si té alguna cosa a protegir, no en funció de que és el propietari. És per això que proposam suprimir el paràgraf de l'exposició de motius que afirma que el consens amb els propietaris és l'única via per a la consolidació i conservació dels espais naturals protegits.

Entrant ja en el punt de l'acord, entenem que aquest punt no se correspon en l'exposició de motius que reclama lleialtat i col·laboració institucional. La proposta insta el Govern de l'Estat a la constitució d'una comissió bilateral de cooperació entre l'Estat i la comunitat autònoma "per tal d'estudiar la

possibilitat d'ampliació de la Xarxa de Parcs Naturals". La veritat és que no entenem per què han de donar tantes voltes, volen fer una comissió bilateral "per tal d'estudiar la possibilitat". La veritat és que no ho entenem. I a més, posen condicions, unes condicions que no responen a l'esperit de la Llei bàsica de l'Estat de conservació d'espais naturals i la flora i fauna silvestre. Demanen consens amb els propietaris, concreció de la quantia econòmica per a la conservació, per a les ajudes i per a les mesures compensatòries, etcètera. Jo crec que el que volen vostès és que l'Estat declari parcs segons la LECO, que l'Estat apliqui allò que vostès han aprovat aquí. També volen que la delimitació consensuada en l'àmbit d'actuació i dels usos.

Jo crec que això no és lleialtat, vostès reclamen lleialtat i jo crec que això no ho és. Posar entrebancs enlloc de donar facilitats no és lleialtat. I quan un vol una cosa de bon de veres no posa tantes condicions. Tal vegada és un faró, ja ens hi té acostumats el Partit Popular en matèria de medi ambient a fer faraons.

Bé, l'altra qüestió que volem posar de manifest és la de les formes, ja ho he dit abans. Ens ha sorprès que el Consell de Govern dia 15 de maig, crec que era, va aprovar aquesta mateixa proposició i ara la du en el Parlament. Ens ha sorprès, però com que no som mal pensats i no volem creure que aquesta proposta sigui una farsa, l'única explicació que donam a la presentació d'aquesta proposició no de llei és que el Partit Popular se vol redimir de les malifetes que ha fet durant aquests 3 anys. Recordam tots que el Govern dels senyors Matas i Font ha desprotegit dos grans parcs, Llevant i Cala d'Hort i la seva voluntat de protecció és tan feble i de dubtosa credibilitat que no hi ha incorporat en el Parc de Llevant ni tan sols la finca pública de sa Duaia, que ja està comprada fa quasi dos anys i que confronta amb les propietats públiques que va mantenir en el Parc de Llevant.

Jo crec que està bé que els recordem que fins ara Espanya sols dos governs han desprotegit tant o més Múrcia i Balears. Crec que s'ha de recordar sistemàticament perquè demostra quina és la seva política real en relació a la protecció dels espais naturals. No volen protegir, volen desprotegir i és el que han fet fins ara. Fins ara l'únic que ha fet el Govern són plans, iniciar estudis i plans, però protegir no han protegit absolutament res. Haurem protegit quan s'aprovin aquests plans i se declarin els parcs, de moment només fan publicitat, però la veritat és que protegir no res, encara no han començat.

Jo crec que si vostès volen que se declarin més parcs, el procés no és aquest que vostès proposen a la proposició no de llei. I és sorprenent que tenint les competències en medi ambient, un conseller tan feiner com tenim i tan engrescat i una llei nova de trinxes, no actuïn des del Govern i declarin els parcs tal i com preveu la llei, la LECO, aprovada des d'aquí. El procés més raonable és que la comunitat autònoma faci els parcs, que digui on els vol, quin àmbit, quins usos han de tenir i quins propietaris hi han d'entrar. Tot el que vulguin i que duguin en el Parlament una iniciativa legislativa davant el Congrés dels Diputats perquè els declari nacionals. Aquests parcs que ha fet la comunitat autònoma de les Illes Balears els duguin en el Parlament de l'Estat, en el Congrés dels Diputats perquè els declarin nacionals. Això ja se pot fer amb Ses

Salines i se podrà fer en el nord de Menorca, si se declara parc. Tenim l'experiència del Parc de Cabrera que se va fer d'aquesta manera i va tenir èxit. No sé per què no han de fer coses que ja tenen un camí fet i tenen les garanties de què això se pot fer.

Jo crec que aquest és el camí més raonable i més lògic des de què la comunitat autònoma va assumir les competències que les té transferides des de fa molts d'anys. D'aquí els tres punts de la nostra esmena. Un, instar el Govern perquè presenti en el Parlament una iniciativa legislativa davant el Congrés dels Diputats per a la declaració del Parc Nacional de Ses Salines. I per altra banda, els dos punts següents que el Govern redacti el PORN de la Serra Nord de Menorca i la Reserva Marina del Migjorn de Mallorca, per declarar parcs naturals aquestes dues zones i a la vegada després, una vegada estiguin declarats parcs, proposar al Parlament una iniciativa legislativa davant el Congrés dels Diputats perquè siguin declarats parcs nacionals. Aquest creim que és el procediment més adequat.

I per altra banda ja he parlat del procediment, no enteníem com des del Consell de Govern s'ha fet aquesta proposta. Jo crec que això és un brindis al sol i és un gest per aparentar que són proteccionistes, acordant allò mateix que duen aquí. Jo crec que si volen fer un paperot de dur-ho, la veritat és que és cosa seva, que ho aprovin en el Consell de Govern. Jo els demanaria que no duguin aquestes coses en el Parlament i sobretot, no utilitzin la bona voluntat dels grups parlamentaris que de bon de veres creuen en la protecció i vostès els utilitzen només per quedar bé.

Per tant, aquesta és l'esmena que nosaltres presentam i que creim que és el camí més raonable, si de veritat el que vostès volen és tenir parcs nacionals i espais protegits a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Tenen ara la paraula els grups que no hagin presentat esmenes per un temps de 10 minuts. En primer lloc per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds l'Hble. Diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament no són hores de discutir aquests temes, però així ho ha posat i ho ha volgut la Mesa d'aquest Parlament. Bé, he de dir que avui el Partit Popular ens du una proposició no de llei que demostra, esper que no s'ho prenguin malament, el grau de cinisme polític d'aquest grup i la seva desesperació per intentar vendre iniciatives ambientals en el final de legislatura i fer electoralisme en polítiques de màrqueting. Supòs que la imminència de les transferències del Parc Nacional de Cabrera, ja estan molt properes, el mes de juliol, o les declaracions que va fer el Sr. Serrano, secretari general de Biodiversitat del Ministeri de Medi Ambient, que se podrien plantejar crear un parc nacional a la zona de Menorca, que el PSOE va dir que duria aquí una proposició no de llei. I per tant, el Partit Popular havia de fer alguna cosa per arribar el primer.

No sé per quina raó, però jo els deman és una profunda reflexió envers aquest tema. Han perdut la memòria senyors i senyores del Partit Popular? Jo les ho refrescaré. Varen començar l'actual legislatura desprotegint una superfície important del territori de les Illes Balears. Varen eliminar a través d'una disposició addicional de la Llei d'acompanyament el Parc Natural de Llevant i de Cala d'Hort, els quals varen quedar reduïts a les més mínima expressió. Varen tornar endarrera l'ampliació de la protecció del Parc de s'Albufera, actuació insòlita, l'única comunitat autònoma, conjuntament amb Múrcia, ja s'ha dit, capaç de retallar dues tercers parts del seu territori protegit, d'un dia per l'altre, sense cap justificació ambiental, ni normativa. Només perquè ho havia fet el Govern del pacte, per res més i a més tenc retalls, els ho puc mostrar, tenc fotos del Sr. Font i del Sr. Matas dient que si guanyaven les eleccions eliminarien els parcs.

Per què ara i a l'exposició de motius consideren que la regió mediterrània i les Illes Balears tenen riqueses importants, com ecosistemes, un espai singular diuen per a la seva riquesa microclimàtica i la presència d'espècies endèmiques. Per això s'ha d'augmentar la seva protecció. Els ha costat molt donar-se'n compte. O ara els convé fer política partidista i utilitzar-ho en contra del PSOE de Madrid? A mi m'agradaria que ho expliquessin, jo crec que se'n riuen de tots els diputats i diputades d'aquesta cambra.

Després d'aquestes actuacions i d'una política erràtica a nivell ambiental, ara han descobert de cop i volta la riquesa ambiental de les Illes Balears. Els ho torn dir, han perdut la memòria? Ara volen col·laborar amb el Govern de l'Estat, quan s'han dedicat a criticar-ho tot i a més, fa una estona, considerar que hi hauria d'haver més autogovern. Què és el que ha canviat? No ho entenem, únicament té una contestació, ho he dit al principi, electoralisme pur i dur, res més.

Parlen de consens i de constituir entre el Govern de les Illes Balears i el Govern de l'Estat una comissió bilateral de cooperació. Això està molt bé, a nosaltres ens sembla molt bé. Però vostès saben què és el consens? És un concepte inexistent en la seva forma d'entendre la política. Jo només els recordaré tot el que Sr. Matas, ni tan sols és aquí quan parlen de medi ambient, se veu que s'ha oblidat que va ser ministre de Medi Ambient, va fer a l'anterior legislatura. Li ho diré amb dos exemples molt clars i molt concrets referits a més al tema de Cabrera. Tenint en compte que hi havia una comissió mixta de Cabrera, creada per llei del Parlament estatal per gestionar el parc nacional i formada a parts iguals pel Govern de les Illes Balears i el Govern de Madrid, idò no va consensuar res de res. Va decidir de manera unilateral. Exemples, Torre de'n Pau, unilateralment, sense ni tan sols saber-ho, el Govern legítim de la comunitat autònoma en aquell moment. Centre d'Interpretació de la Colònia de Sant Jordi, unilateralment, sense ni tan sols ni considerar-ho a la comissió mixta. I vostès parlen de consens? Qualcú els ha de dir que facin el favor de parlar del que creuen, però no venir al Parlament a dir coses que vostès mateixos ni se creuen, ni practiquen, que és el més important.

Han perdut la memòria? Els tornaré dir una altra cosa. No recorden quan criminalitzaven la Llei estatal 4/89 de la conservació de fauna i flora, varen acusar l'anterior consellera

que en aquell cas era jo, però sobretot a la Llei 4/89 la varen acusar d'intervencionista, d'usurpadora de la propietat privada. No se'n recorden quan varen crear vertadera alarma social quan asseguraren als propietaris que amb la Llei 4/89 els robaríem les finques, que entrarien dins ca seva i els prendríem els cafès que fessin després d'haver dinat. Això és el que deia el Partit Popular per tots els pobles de la zona de Llevant. No se'n recorden d'això? Pareix mentida que s'hagin oblidat. No recorden tampoc totes aquestes coses, se veu que la seva memòria és molt curta.

En aquesta proposició, al contrari, fan bona la Llei 4/89 de conservació de fauna i flora, a més la consideren molt bona pel que fa a la declaració de parcs nacionals. Per tant, jo els demanaria una mica més de seny, de responsabilitat i sobretot quan diuen una cosa, si s'ho creuen, ho facin d'una manera molt més seriosa perquè almanco des del nostre grup només podem entendre que aquesta proposició no de llei l'han duita vostès única i exclusivament per una qüestió absolutament electoralista i res més. Però ens farem la idea de què el Partit Popular ha reflexionat, ha canviat, s'ho ha pensat, ha rectificat i té interès en consensuar, en protegir el territori i augmentar la conservació de la gran biodiversitat de les Illes Balears i entrarem a la proposició no de llei en concret.

Primer, inicialment a nosaltres ens sembla bé l'ampliació de la Xarxa de Parcs Nacionals en tres zones de les Illes Balears. Però si aquesta proposta és real, si vostès realment volen protegir i conservar ho han de fer des del Govern de les Illes Balears, que té totes les competències per fer-ho. No han d'anar a cercar ningú a Madrid, ho facin vostès, declarin parcs naturals o el que vulguin, però facin i protegeixin. Actuin en conseqüència, això és el que han de fer i a partir d'aquí se podrà entendre que realment vostès volen dur endavant polítiques de protecció.

També ho ha dit la Sra. Vadell, vostès tenen totes les competències respecte a medi ambient i ara en aquest moment els transferiran més i seran els parcs nacionals, com saben hi ha hagut una sentència que diu que poden ser les comunitats autònomes les que gestionin els parcs nacionals. Demanen per una part més autogovern, com avui mateix ho hem vist a l'Estatut que s'ha aprovat per una gran majoria d'aquesta cambra i després volen reforçar els lligams amb l'Estat. Nosaltres creim que si vostès volen realment protegir, ho facin des del Govern de les Illes Balears que té les competències, té la possibilitat i és el que realment ha de demostrar que vol dur endavant polítiques de protecció. Poden augmentar la superfície de protecció del Parc de Cabrera, poden declarar parc la costa nord de Menorca. I en el cas de Ses Salines, com saben està protegit per llei del Parlament de les Illes Balears. Tot això ho poden fer perfectament aquí, no és necessari demanar que sigui Madrid que els declari parc nacional. Jo crec que no s'atreveixen a protegir i necessiten que ho faci el Govern d'Espanya. Si hi ha problemes li donarem a ell la culpa, i si no n'hi ha ens penjarem les medalles. Supòs que és això, perquè no entenem com així se planteja aquesta qüestió. Els record en aquest sentit que vostès tenen aquesta competència sinó responsabilitat.

En segon lloc, ens sembla correcte el consens i la creació d'una comissió bilateral de cooperació. A nosaltres ens sembla

correcte, però amb vostès ja hem vist que això és molt perillós i ens remetem a la història. Per a vostès el consens és la imposició dels seus plantejaments. Per això ens resulta difícil veure bones intencions en aquesta proposta. Els podria posar, ja els ho posat exemples i evidentment per manca de temps no ho faré.

Per altra banda també els he de dir que si vostès creuen en el consens i li donen tanta importància i que aquest concepte és la clau per a vostès per conservar, també han de fer el consens per destruir, per destruir i fer, per exemple, autopistes, fer infraestructures, també demanin consens als propietaris, també demanin-los si volen entrar o no, que els facin una autopista per damunt. Facin-ho, si no vostès se'n riuen del sant i de la festa, perquè resulta que per conservar han de demanar permís - "perdoni, que em deixa?"-; ara, per entrar a sac, expropiar i fer una autopista, per això no demanen permís a ningú, senzillament entren i s'ha acabat. I si volen els puc dir...

(Remor de veus)

...els puc dir també, maldament no els agradi, que la Llei del sòl que vostès duren d'aquí a molt poc temps també lleva moltes competències als propietaris, amb la qual cosa no venguin aquí a dir-nos un discurs de defensa de la propietat privada quan resulta que l'única cosa que els fa dir que defensen la propietat privada és precisament quan han de protegir, la qual cosa jo crec que respon al seu concepte del que és -i li ho torn repetir- del que és la conservació.

En tercer lloc ens pot semblar bé la reiteració de la necessitat de tenir en compte els propietaris en la conservació del territori però, com dic, vostès darrere això no hi ha tenir en compte els propietaris, senzillament vostès varen fer una gran campanya en contra dels parcs naturals, varen dir mentides vertaderes respecte al tema, com dic, del que significava la propietat privada, del que podia significar l'aplicació de la Llei 4/89, i ara no saben com ho han d'arreglar i per tot allà on van intenten aplicar aquesta qüestió d'intentar el consens amb la propietat privada.

Jo els record, perquè supòs que vostès ho saben perquè m'han sentit parlar-ne molt en aquesta cambra i no els agrada gens, que ho diuen tots els acords internacionals, ho diuen les lleis europees, autonòmiques, de tot tipus, menys aquí, que no es protegeix en funció de la titularitat o propietat, es protegeix en funció dels valors naturals d'una zona, es protegeix en funció d'això. La protecció no és expropiació, la protecció senzillament és ordenació d'uns valors naturals. No sé si això encara a vostès no els ha entrat a dins i no ho acaben d'entendre, però nosaltres no podem acceptar mai que es continuï, a més impulsant, ja no només fins i tot vostès com a oposició sinó fins i tot estant al Govern, una idea absolutament negativa del que significa la conservació. Estan fent un mal molt dolent, molt dolent, molt dolent al que suposen les polítiques de conservació i, per tant, l'intent de millorar dient, com dic, absolutament una mentida i una falsedat i una qüestió que no té, a més, ni cap sustentació de cap tipus, ni legislativa ni normativa, ni tampoc... I si no diguin-m'ho, i si no duguin aquí, duguin aquí i diguin on diu que a un propietari se li prendrà la seva propietat; duguin aquí una llei que digui això que vostès van dient contínuament, diguin això...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, vaig acabant. Per tant acabaré perquè he de dir que davant aquesta..., o amb aquestes prèvies als punts concrets de la proposició no de llei, que a més -ja s'ha dit- curiosament ve després de dur-nos aquí un acord de Consell de Govern perquè el Parlament digui que sí a un acord de Consell de Govern, els he de dir que nosaltres és evident que no podem donar suport als punts així com es plantegen o als punts que posen en aquesta proposició no de llei perquè entenem que a partir d'un concepte fals com és el tema de la propietat, que com dic és una qüestió absolutament equivocada, i per altra banda també diuen que tot..., Madrid, per exemple, és curiós, perquè de Madrid allò que volen és, primer, com he dit, és molt important -vaig acabant- és molt important no només fer aquesta comissió bilateral, sinó sobretot també els doblers, és molt important que arribin doblers de tota casta per fer moltíssimes coses aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, vagi acabant, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, vaig acabant. ...i per tant nosaltres en aquests tres punts ens sumam a l'esmena que ha presentat el PSM; consideram que és el més assenyat si realment hi ha intenció de protegir per part del Partit Popular, que realment ara se n'ha adonat de la riquesa i de la biodiversitat de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

5 segons, Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí. Idò nosaltres ens sumam a aquestes esmenes perquè creim que és el més...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Crespí. Moltes gràcies.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, les dues diputades que m'han precedit han dit veritats com a punys. Jo no hi insistiré, jo tocaré uns aspectes que crec que aquí no s'han tocat.

Al llarg d'uns anys, i alguna promoguda per aquesta comunitat autònoma, el Tribunal Constitucional ha dictat sentències en relació als temes de la protecció del medi ambient, i queda clar que aquesta competència, la protecció, l'acte executiu de protecció correspon a les comunitats autònomes, i en això el Tribunal Constitucional té una doctrina claríssima, i reconeix el Tribunal Constitucional en una sentència de l'any 1995, la sentència 41, diu: "*Se admite la*

existencia -se admite la existencia- de parques nacionales por concurrir en estos espacios unas características que les hacen acreedores del interés general". Recordin que quan el Parlament espanyol va protegir Ses Salines d'Eivissa no va utilitzar la figura de parc, va utilitzar la figura de reserva; i per què?, perquè segurament no es donaven totes aquelles condicions que requereix la llei perquè això es doni. I recordin vostès que el Tribunal Constitucional, quan en aquesta comunitat varen presentar un recurs el Govern i el Parlament davant el Tribunal Constitucional es va guanyar, i per tant es va reconèixer que aquesta protecció era una competència d'aquesta comunitat perquè era un acte executiu, no era un acte de legislació base. Per tant l'Estat no pot declarar ara, perquè li agrada, una zona o una altra parc natural; s'ha de reservar a unes característiques molt singulars.

Per tant, quan aquí vostè només ha parlat del cas de Menorca, però a la seva proposició parla de tres casos concrets, parla d'un parc que sí existeix, el de Cabrera, la gestió del qual correspondrà a la comunitat autònoma, i d'altres que no són ni tan sols no han estat mai..., no han tengut aquesta protecció de figura de parc: una que va ser una reserva nosaltres l'hem fet a parc, i el cas d'una inexistent a Menorca que s'hauria de veure quina figura de protecció li correspon, jo en aquest moment no en tenc ni idea.

Nosaltres varem fer aquí una llei que permetia a aquesta comunitat fer això que volem. Vostè ha tret un argument que no és un argument ridícul, que és que si és l'Estat el que ho declara, l'Estat haurà d'aportar uns determinats recursos per la seva creació; no em pareix un doll, no em pareix un doll aconseguir que un altre col·labori en el finançament de coses que són nostres, no em pareix un doll, i aquest podria ser l'argument més definitori per anar cap a aquest camí. Ara bé, la creació d'un parc nacional no la faran amb uns criteris que no figurin a la legislació bàsica estatal per fer aquests parcs; per tant vostès duen aquí una proposició que no és només un eco d'un acord del Govern. Per què nosaltres hem d'aprovar el mateix que el Govern en exercici de la seva capacitat executiva ja ha acordat i es dirigirà al Govern d'Espanya i els dos, sense que nosaltres..., no necessiten que ningú no els posi vaselina, ja s'entendran?

Des del punt de vista purament parlamentari, si vostès haguessin pensat una mica quan han duit aquest paper, el que farien és la proposta del PSM, és a dir, aquí sí que allò que podem fer és, a proposta del Grup Parlamentari, no del Govern -i això em pareix que el Reglament ho deixa clar, són els grups que tenen la iniciativa de proposar-, poden dur una proposició perquè després, aprovada aquí, es defensi al Congrés dels Diputats, tal com farem amb l'Estatut d'Autonomia; això sí que es pot fer, i això seria lògic, i la proposta que podem dur aquí pot venir ja amb el suport de totes aquelles condicions que el Govern, el grup parlamentari, tot el Parlament hagin decidit, però vostè el que no pot fer és dir al Govern: "Vostè faci això i, a més, faci-m'ho com jo vull"; no, no, ell ho ha de fer d'acord amb la seva normativa, no li podem aplicar... Per cert que vostès li apliquen el supòsit més desfavorable de la LECO, perquè la LECO obliga el Govern a fer-ho per llei quan no hi ha acords amb els propietaris, i els parcs nacionals es declares per llei; per tant si els aplicàssim la LECO estariem en el supòsit que no necessita l'acord del propietari, que no és

legalment necessari. Per tant ni tan sols no són congruents amb la pròpia legislació, amb la qual nosaltres no estàvem d'acord, eh?, amb aquest punt en concret, aquí, perquè com li ha explicat molt bé la consellera, l'exconsellera de Medi Ambient d'aquesta comunitat, que crec que l'haurien d'haver escoltada més, la protecció no es fa en funció del titular, es fa en funció del bé que es protegeix, sigui de qui sigui, si val la pena protegir-lo, perquè sempre s'ha dit que la propietat és propietat però té una funció social, i aquesta funció social se suposa que si és el medi ambient el que necessita aquesta protecció l'ha de tenir; no expropiar, però sí protecció.

Per tant nosaltres creim que l'esmena que fa el PSM, des del punt de vista que el Parlament es pronuncia en relació a això, és l'adequada. Aquesta és tècnicament respectuosa amb les competències parlamentàries; la resta és convertir el Parlament en aquell grupet que hi ha darrera el cantant principal que feia "du, du, ba" quan nosaltres érem joves i ara fan una altra cosa i, això, la veritat és que a mi, a la meua edat, ja me molesta perquè crec que faig el ridícul, fent això. Ara bé, dur una proposició aquí, una proposició que després defensarem a Madrid si aquí ens hi posam d'acord, això s'ha fet moltes vegades i molts de diputats d'aquest parlament han anat a defensar coses, amb poca fortuna, per cert, però han anat a defensar coses al Parlament espanyol.

Nosaltres donarem suport a aquella esmena. Però vostè ha parlat de consens, i ha parlat de consens en el procés que hi hagut anterior, però vostès en el procés anterior han cedit coses, o no?, ho ha dit el Sr. Matas avui matí. Jo els deman la mateixa generositat. Nosaltres en primer lloc donaríem suport a la proposta que fa el PSM, però també els donaríem suport si eliminen qualsevol condicionant a la proposta que fan de la comissió. La comissió, que serà entre el Govern, i se suposa que aquí el Sr. Conseller formarà part d'aquesta comissió mixta, i la ministra o aquells en qui delegui cadascú, ja negociarà condicions; no posem elements previs perquè, clar, jo crec que posar aquests elements previs és dificultar la negociació d'entrada, perquè l'altra dirà: "Escolti... O sigui, tu véns aquí, em fas fer una cosa perquè jo hi posi doblers i tal, i a sobre em dius a quina hora ho vols i com vols que t'ho emboliqui". Home!, és una mica de barra; deixem que la comissió determini si hi ha d'haver ajudes o no n'hi ha d'haver, amb quines condicions, si s'ha de parlar amb els propietaris, si aquesta feina es delega a la comunitat autònoma, que ha demostrat que ho sap fer, però no posem damunt el paper aquestes condicions.

Que el Govern les llanci d'entrada? Bé, és el seu problema; nosaltres com a grup parlamentari no estam per aquesta feina. És a dir, no estam -primer- per la feina de tornar a cantar la cançó en segona veu; el Govern ja l'ha cantada, ara nosaltres n'hauríem de cantar una altra. El PSM els ha dit quina era la cançó que ens convenia com a institució, com a Parlament. Ara, si no els va bé això, si el que volen és fer la mateixa cançó idò la farem més curta, només cantarem la tornada final, que és instar les dues institucions -estaria bé que no només instàssim el Govern espanyol, que instàssim el d'aquí a fer-ho fàcil, que es paguin bitllets per anar a Madrid, alguna cosa-, els instam tots dos perquè creïn aquesta comissió mixta i determinin els parcs. I fins i tot jo crec que vostès haurien d'haver ja inclòs la proposta dels que volen (...), i estudiar la possibilitat de..., però

si vostès ja diuen quins són; per què després a l'hora d'explicitar això van més enrere que l'exposició de motius?, si a l'exposició de motius ja citen els que a més ja han sortit als diaris i les possibilitats que hi ha. Idè treballam sobre aquests, no anem a descobrir..., tampoc això no és l'Amazònia, no descobrirem moltes zones inexplorades que ara mereixin algun tipus de protecció mediambiental, tot està molt trepitjat.

Per tant jo crec que... Nosaltres donarem suport, o bé si acceptem la proposta del PSM, que ens pareix correcta des del punt de vista parlamentari. Punt. Ara, si no acceptaríem també una reducció, és a dir, una eliminació dels punts 1, 2, 3, 4 a 1, 2, 3. Aquesta és la nostra proposta.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula, obre un torn incidental.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Jo, de la proposició no de llei o de les esmenes, no en parlaré perquè no em pertoca.

És evident que no hi ha periodistes, però és evident que hi haurà un *Diari de Sessions*, i en aquest *Diari de Sessions* no consentirem, els que formam el Grup Popular, que a la vegada que conseller som diputat, que quedin clares segons quines qüestions. No tenia cap intenció d'obrir torn incidental, esperàvem que respectassin. Jo li agraeisc, Sr. Crespí, la seva intervenció, però no puc deixar passar les dues anteriors, i el Sr. Crespí ha tocat dins la clau del tema maldament ell, com a bon professor, li dóna la volta en el que a ell li interessa. Vostè ha tocat la clau, Sr. Crespí, vostè ha dit que quan es varen declarar reserva natural Ses Salines d'Eivissa, en base a allò que podia fer Madrid va trobar que no havia de ser parc nacional, sinó reserva. Aquesta és la clau, la clau és aquesta.

Ens han acusat aquí, en aqueixa tribuna, del fet que nosaltres feim propaganda. La propaganda la fan vostès. Existeix un document, i és per mor d'això aqueixa petició del Grup Parlamentari Popular de suport al Govern, existeix un document on hi ha 178 punts a l'Estat espanyol que serien susceptibles de ser parcs nacionals, i se'n va un secretari d'Estat a Menorca i diu "aquí estaria bé fer un parc nacional", i qualsevol dia se n'aniran a Eivissa, a Ses Salines, i diran "i aquí estaria bé fer un parc nacional", i un altre dia, com que aquestes taques estan a Ses Salines d'Eivissa i Formentera, estan al nord de Menorca i estan ampliant Cabrera, també un dia diran "i podem ampliar el parc nacional". Qui fa propaganda?, qui? Hem dit nosaltres això abans? El secretari d'Estat ho ha dit dues vegades i la ministra una altra, i nosaltres tenim idees i feim política, i tenim plantejaments i feim política, i lliçons de política cap.

Nosaltres estam d'acord que aquests llocs, que no negam els valors ecològics que tenen, si tenguessin consens lògicament amb els nostres plantejaments, que som els que ara governam, amb consens i amb doblers, Sra. Vadell, això és el que

nosaltres volem, perquè volem que els propietaris hi estigui d'acord. I per què?, que és l'altra gran història de la protecció a les Illes Balears. 20 anys de comunitat autònoma han duit 34.000 hectàrees de protecció; 3 anys en poden ser 94.000. Com pot ser mai que 20 anys en duguin 30.000 i 3 anys en puguin dur 64.000 més, i sumar que són 94.158? La LEN, que aquí ens diu la Sra. Rosselló que no tenim memòria, que hem perdut la memòria, ho ha dit tres vegades, que hem perdut la memòria. Li garantesc que no tenc Alzheimer, li garantesc que no tenc Alzheimer. El grau de cinisme a què ha arribat el Partit Popular. El grau de coherència a què ha arribat el Partit Popular.

La LEN, quins són els espais que aquest parlament, que en braveja, quins són els espais, que aquest parlament en braveja, d'aquell consens de la LEN, que qui més qui menys va fer el que va voler, fins i tot el PSM, -maldament jo no fos aquí ho sé- quins són els espais que queden a nomenar de la LEN? Els Amunts d'Eivissa. Va ser qualcú capaç de posar en marxa el PORN de la Serra de Tramuntana de Mallorca, que ho diu la LEN? Va ser capaç qualcú -i no dic de vostès, només, també parl dels altres grups del Partit Popular que hi ha hagut durant aquests anys- va ser capaç qualcú de posar en marxa el que Es Trenc, que ho diu la LEN? No. I vostès se'n riuen del consens. Idè miri, amb la seva riulla el que aquí tothom va dir que ho havia de fer nosaltres ho estam fent, i aquesta és la diferència.

I després hi ha una altra qüestió molt important. A vegades volem ser molt d'aquí, conèixer molt el que som, explicar on anam i d'on venim, però quan no volem veure els problemes no els volem veure. Balears ha de protegir amb l'ardor clàssic del que han estat les banderes polítiques de segons partits com el PSM i Esquerra Unida per poder tenir un escó, en temes mediambientals -ho dic clarament, i a més m'ho sent; puc anar equivocant, i si vaig equivocant deman disculpes, però m'ho sent, perquè jo almenys hi vaig de cara-, com amb la llengua, com amb la cultura, com amb el medi ambient..., amb això han enganat molta gent, vostès. Ara ja la prova del cotó es pot fer després de 23 anys, no contin romanços: a Balears, que és la clau, el 99% del territori és privat.

Fer un parc nacional... No, no facin així!, això és la clau.

(*Remor de veus*)

Escoltin, fer un parc... Com que i què? És que si no arriben aquí jo no puc explicar més. Fer un parc nacional dins un territori com pot ser Ordesa, a Aragó, on el cent per cent és mont públic, o fer un parc nacional a Sierra Nevada, on el cent per cent és mont públic, jo som el primer que faig un parc nacional, vaja, com d'aquí a la "Conxinxina", i no tenc cap problema amb cap veïnat, i amb tots vostès darrere. I aquí és diferent, aquí és diferent, i el que ens ha fer diferents i ser els primers d'Espanya en molts de temes ha estat això, tenir en compte la gent d'aquesta terra, perquè el que ens ha fet diferents i ens ha fet posicionar davant de tot són les persones d'aquest terra. I en medi ambient exactament igual.

(*Aldarull a la sala i aplaudiments*)

I vostès, a les persones que formen part de la sostenibilitat només les volen escoltar quan han de menester el seu vot,

únicament i exclusiva, perquè dins el parc de la Serra de Tramuntana hi ha gent que ha afirmat que són candidats del PSM, i gent que és candidata d'UM, i gent que és del PSOE, i tots aquests han dit que veuen bé que primer els mostrem el que volem fer. Això no ens ha frenat, perquè si haguéssim fracassat en aquest intent, Sr. Crespí, és vera que hi havia el segon punt de la LECO, fer-ho per llei, que és com avui ho he hagut de recordar al Sr. Ramon, a veure si no se'n recorda del que vàrem aprovar del parc de Cala d'Hort: ho vàrem fer per llei, no hem d'anar a cercar firmes, aquí, està per llei i el PORN està iniciat.

I acab, perquè sé que és tard, però li vull dir que si no hi hagués aquest document, que pul·lula pel ministeri i que hi ha gent que en fa política i publicitat, no hi hauria aquesta proposició no de llei, però davant això nosaltres estam d'acord (...) si hi ha aquest acord amb el consens amb la gent i doblers un parc nacional (...), però la clau és la que ha dit el Sr. Crespí. Si no era possible a Ses Salines d'Eivissa i Formentera un parc nacional i va haver de ser reserva, per què ara ha d'estar en un document que ho pot ser? Idò anem a asseure'ns i a estudiar-ho. Clar, si vostès no volen entrar aquí no hi ha res a fer. Però, mirin, aquesta política de fracàs, de fracàs, du que a la Serra de Tramuntana hi ha un 56% que ha firmat; a la península de Llevant, un 58,13%; al sud de Menorca, el 61,60; al que és Menorca El Toro Fornells, el 89,08; i el que és Es Trenc Salobrar de Campos, el buc insígnia, l'estrella, allà on tothom es va fer les fotos, allà on no s'ha urbanitzat i hem estat capaços tots els que hi hem anat a nedar de fer malbé el sistema dunar, el 58,60.

Nosaltres podem fer rialles amb la nostra política de medi ambient. Jo avui no estic per parlar d'altres qüestions ni treure coses d'enrere com ha volgut treure la Sra. Rosselló, però això és una veritat que és un tresor d'aquesta legislatura d'aquest grup i que tenen molt, molt, també, d'aquest èxit, Unió Mallorquina, que va donar suport a aquest tema, i el Partit Socialista. El que no ens poden fer empassar ni el PSM ni Esquerra Unida és que nosaltres de qualche manera ens en fotem dels temes mediambientals, que nosaltres no hem fet res. Escoltin: 30.000 hectàrees a 94.000, això és la diferència.

Moltes gràcies i perdonin que sigui tard i que hagi obert aquest torn.

(Aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Rosselló. Com vostè vulgui, si vol parlar del seu escó..., el que vostè vulgui.

(Remor de veus)

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. És cert que jo no esperava un torn incidental del Sr. Conseller, tenint en compte sobretot l'hora que és i després d'haver discutit un estatut, però li he de dir un parell de coses, al Sr. Conseller, ja que és ell que ha volgut pujar a aquesta tribuna.

En primer lloc li voldria dir una cosa que..., miri, vostès, tots ens hem presentat a les eleccions i tothom defensam qualche cosa, defensam un projecte, vostè defensa un projecte i jo en defens un altre, pot estar ben segur que no tenen res a veure un amb l'altre. Pot no agradar el meu, però jo evidentment també critica vostè el que jo plantej i jo també li puc criticar allò seu. Miri, des del moment en què vaig llegir l'altre dia una entrevista que li feien on vostè va dir que hagués fet el mateix que la Sra. Cabrer si hagués estat el conseller d'Obres Públiques i la consellera d'Obres Públiques hagués fet el mateix que vostè si hagués estat consellera de Medi Ambient, li he de dir que evidentment el plantejament que teníem sobre el tema de medi ambient no té res a veure, Sr. Font, però res a veure, res a veure: ni el tema del canvi climàtic, ni el tema del que significa el transport... Res. Per tant, Sr. Font, jo crec que a partir d'aquí teníem una idea diferent.

Però entrant a allò que vostè ha dit jo li voldria fer un parell de qüestions i intentaré ser el més breu possible.

La reserva de Ses Salines d'Eivissa i Formentera es va protegir com a reserva per una raó: perquè el Partit Popular la posava en perill; si no hagués estat perquè el Govern, en aquell moment del Partit Socialista -que consti que jo no som del Partit Socialista-, no hagués fet una feina important i les hagués protegit, Ses Salines d'Eivissa i Formentera en aquest moment no tendrien precisament cap protecció. Després hi va haver una feina posterior que es va fer l'anterior legislatura a través d'una llei autonòmica.

En segon lloc, miri, si vostès tantes ganes tenen de realment protegir, sigui Menorca, sigui Eivissa, sigui Formentera, sigui Mallorca, protegeixin des d'aquí, no vagin a cercar si hi ha un document que pul·lula per una taula. Si vostès realment creuen que la protecció de la biodiversitat d'aquestes illes es mereix polítiques clares i concretes de protecció, facin-ho des d'aquí, i si ho volen fer demanant també que alguna sigui parc nacional nosaltres no tenim cap inconvenient, en absolut, i evidentment seguint l'esmena que ha presentat el PSM nosaltres hi donaríem suport, però facin-ho des d'aquí.

En tercer lloc, miri, tenen competències, cada vegada en tenen més, hi ha una sentència, a més, que els transferiran les competències de gestió en parcs nacionals; hi va haver la sentència, precisament, de la reserva natural de Ses Salines d'Eivissa i Formentera, que va donar la raó a un recurs que havia posat el Govern en aquell moment, el Sr. Cañellas, que demanava que fos el Govern de les Illes que el pogués gestionar i així va ser. Més competències, cada vegada té més competències en medi ambient la comunitat. Per tant duguin-les endavant, facin-les, apliquin-les, no tenen cap problema per fer-ho. Jo crec que en aquest sentit no sé per què ens hem de remenar tant.

En tercer lloc, o en quart lloc, miri, el tema dels els propietaris, jo no sé com els ho d'explicar, no és que ho expliqui com a Margalida Rosselló, llegeixin les lleis. M'agradaria que se llegeixin les lleis perquè aquí pareix que estam parlant d'una opinió meva contra la seva i jo no estic parlant de l'opinió del Partit Popular en contra de l'opinió, en aquest cas, d'una diputada que representa un grup parlamentari determinat. Els estic explicant que la normativa estatal, que és

norma bàsica, que és la Llei 4/89 de conservació de fauna i flora i és d'aplicació, no sé si els he de dir segons la Constitució, a totes les comunitats autònomes, diu que per protegir i conservar una zona que té una riquesa de biodiversitat i una riquesa natural no s'ha de fer en funció de la titularitat, ni en funció del règim jurídic, sinó en funció dels valors que té. És tan difícil d'entendre això? Ho diu la llei, no ho diu una diputada, ho diu la llei.

Per tant, vostès tota aquesta història que han agafat amb els propietaris únicament han utilitzat una campanya en contra dels parcs naturals utilitzant els propietaris. Això és l'únic que han fet vostès. Per tant, no xerrin tant de consens, o sinó Sr. Font, vostè que és del Partit Popular i també ho va ser fa molts d'anys, sap perfectament que quan varen fer Mondragó, com així no ho varen consensuar amb tots els propietaris? Només ho varen consensuar amb el gran propietari perquè li ho varen comprar i la resta els varen deixar de qualsevol manera. Siguin un poc més seriosos.

Si volen consensuar, nosaltres evidentment tot el que sigui intentar arribar a acords ens sembla bé, li donam l'enhonorabona si ha arribat a acords amb molta gent, bona feina, continuï igual. El més important és que entenguin que el tema de la propietat no pot ser la columna vertebral de les actuacions en els parcs naturals. A més, li puc posar un exemple, vostè mateix ha dit que havia iniciat un PORN en el Parc Natural de Llevant...

(Remor de veus)

Un any? Perdó té raó. Miri iniciar el PORN ho ha fet a la zona que és LIC i ZEPA. Per tant, vostè a Europa, ho sap i ho saben tots els diputats i diputades d'aquí, no se'n pot anar a Europa a dir: jo he fet una zona LIC o ZEPA en funció de qui era el propietari. Li diran i vostè de què me xerra? Ho fa perquè hi ha una espècie determinada, o un ecosistema determinat que ha de protegir. No és en funció de què ha de protegir un propietari i a l'altra no. Això no cap a cap lloc.

Per tant, jo crec que hauríem de parlar des del punt de vista d'allò que diu la normativa. També li vull recordar, vostè ha esmentat dos parcs nacionals, però jo n'hi puc esmentar molt més, fins i tot un que va iniciar el Sr. Matas, el Parc de Guadarrama, allà on hi ha moltes zones privades. Per tant, no facem aquest joc, perquè senzillament com dic, el tema de la propietat és una qüestió que vostès han utilitzat molt malament.

Vaig acabant. Miri memòria, me referia a la proposició no de llei en tres coses. Els he parlat de memòria respecte a què? Respecte a consens. Quan parlem de consens, a mi m'agradaria que ens entenguéssim i que el consens fos, efectivament, la possibilitat de poder parlar. Però el que li estic dient és que vostès ara demanen una comissió bilateral amb el Govern de l'Estat, quan per exemple el Sr. Matas era el ministre de Medi Ambient va ser incapaç de consensuar res. Jo que era l'ex-consellera de Medi Ambient me vaig assabentar per la premsa de la Torre de'n Pau que havien (...) de Cabrera. I estava vulnerant la llei i ho sabia el Sr. Matas, perquè la llei diu les comissions allà on s'han de prendre comissions. Va decidir que el Centre d'Interpretació de Cabrera havia d'estar a la Colònia de Sant Jordi de manera unilateral, sense que passés...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, vagi acabant per favor. Ja s'excedeix de 2 minuts. Li don 30 segons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Acab dient per tant i referint-me a la proposició no de llei, aquí no se tracta de dir qui ha fet més hectàrees, sinó qui realment considera que val la pena fer polítiques de protecció i conservació del medi ambient. Això és el més important, la resta són paraules que se'n du el vent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, jo no estic acostumada a fer-lo enfadar tant, la veritat, però aquesta vegada se veu que li ha pegat a l'os de la cama, perquè amb la seva intervenció m'ha donat la raó. Jo aquí he pujat amb una esmena a la seva proposició no de llei, marcant un camí, dient-los que si realment volien protegir, el camí que havien triat mitjançant aquesta proposició no de llei no era el correcte, si la seva intenció de bon de veres era protegir, el que havíem de fer era el que jo proposava en nom del meu grup a l'esmena que els he presentat i és fer les lleis aquí, fer els parcs aquí i després mitjançant iniciatives legislatives, dur-ho al Congrés dels Diputats. Això és el camí si realment tenen intenció de protegir.

Però vostè, quan jo anava al meu escó, m'ha dit que jo no m'assabentava del que passava i vostè ho ha explicat aquí. I el motiu pel qual vostès han presentat aquesta proposició no de llei és perquè resulta que un document que circula per l'Estat espanyol...

(Remor de veus)

Sí, jo li ho repetesc, diu que si hi ha 178 punts susceptibles de convertir-se en parc i en qualsevol moment ho poden ser. Aquest argument és que vostès no volen fer cap parc, ni un, el que passa és que si Madrid ho vol fer, que ho facin. Sí senyor, això és el que vostè m'ha volgut dir. Ja que Madrid té intenció, o circula aquest document, idè nosaltres l'agafam i que paguin ells si el volen fer. Però en realitat el que vostè ha afirmat amb aquestes declaracions és que no en tenien cap intenció ni una de fer cap altra parc nou. No en volien fer cap ni un, ho fan perquè Madrid els empeny, els empeny mitjançant aquest document dels 178 i no me faci el contrari perquè vostè ho ha dit aquí mateix.

Nosaltres ens mantenim, si vostès volen Sr. Font ser coherent amb el que diuen i el que fan, de dir diu moltes coses i xerra molt i molt fort a més, el que passa és que després no fa el que diu. Aquí tant de protegir i tant de protegir té devers, crec, 6 estudis en marxa, entre ells el PORN de la Serra de Tramuntana, el PORN de la mini serra de Llevant, el PORN de Cala d'Hort..., tot això està en marxa. El que passa és que damunt el BOCAIB no diu res de què s'hagi declarat parc

encara. Per tant, això no està fet, hi ha devers 6 estudis, però en realitat no hi ha ni una sola cosa encara protegida. Per tant, encara ens ho ha de demostrar Sr. Font, vostè pot fer molta feina, vostè és molt feiner, ja ho sé, però el que ha de fer és demostrar-ho i se demostra damunt els documents oficials i damunt els documents oficials avui en dia encara no hi ha res.

Volen consens amb els propietaris? Ja li he dit que me pareix molt bé. Que hi ha gent del nostre partit que ha firmat a la Serra de Tramunta? Faltaria més! Només faltaria que no s'aprofitessin de les oportunitats que els dona el Govern, supòs que ningú s'hagués negat a què li protegissin, però a més si li volen ajudar a conservar les seves propietats, ben bé, molt millor. La veritat és que hem de recordar, ja li ho han recordat aquí, jo ja ho he dit abans també, que aquesta fòbia que tenen els propietaris i vostès hi estan inclosos en el tema dels propietaris, és perquè vostès els varen encalenticir de mala manera quan varen fer el Parc de Llevant...

(Remor de veus)

Sí senyor! Ningú mai havia protestat perquè havien de fer un parc. En el Parc de Mondragó hi havia hagut demandes dels propietaris de poder arribar a consens amb el Govern. Però el que varen fer vostès a la campanya de Son Servera va ser, la veritat, de jutjar de guàrdia. És per això que ara passen molta pena de no protegir un pam de terra que no tengui el vist i plau dels propietaris. I crec que això no és protegir, això és comprar les voluntats dels propietaris. Això no és protegir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Sr. Crespí.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, no sé si la intervenció del Sr. Font referint-se a mi si era bona o dolenta, m'ha deixat una mica desconcertat. De vegades és com aquells articles que escriu un periodista que parla bé de tu, i dius però parla bé de mi o no?

Miri, que una administració en un moment donat consideri pels estudis que té que una cosa no arriba a la consideració de parc i només ha de ser reserva, bé per això la llei fa unes classificacions. Que en posteriors anys una altra administració, encara que sigui del mateix color polític, tengui un criteri diferent, tampoc passa res. A vostè li han dit que durant una època varen declarar els parcs sense consens amb els propietaris i ara han canviat de criteri, idè molt bé i no passa res. I d'aquí 4 dies canvien de criteri i diu que els propietaris se'n vagin a porgar fum, hauran de canviar de criteri i no passarà res.

Però jo me vull centrar en el tema, hem d'oblidar la història. El tema és el següent, el tema és parc nacional és una cosa excepcional jurídicament, una altra cosa és que el Ministeri de Medi Ambient vulgui protegir molt. Però volent protegir molt, si a vostè aquí li fan un parc natural que no reuneix les característiques perquè sigui considerat i du l'assumpte al Tribunal Constitucional, anul·laran la creació, perquè queda clar. A més el tribunal diu: "*se admite la existencia*". És a dir,

de qualque manera a l'Estat li perdona la vida en aquest tema, diu bé, escolti qualcun li deixarem fer, però amb unes condicions molt clares. I si vol li segueix llegint la sentència i que és sucós el que arriben a dir.

Per tant, no és una mala via declarar un parc a la nostra legislació i després proposar que l'Estat el creï com a nacional. Tampoc és una mala via i per què? Vostè haurà delimitat, haurà fet el PORN, haurà fet tot (...) i després diu a l'Estat, escolta, m'ho compres i arribam a un acord? Aquesta és una via.

La segona també, el que no me pareix correcte és que si vostè pretenia que aquí li complísim la seva legislació, vostè li posi pegues a l'altra respecte la seva. Vull dir, posi que els creï d'acord amb la llei corresponent, amb la corresponent 4/1989, corregida per la Llei 41/1997, que aplica les sentències del Tribunal Constitucional en relació a tota la gestió dels parcs. Això seria el més normal. I després hi ha una comissió, i jo li reconec que vostè amb molta habilitat tal vegada treu més coses de les que exigeixen aquí, sense cap dubte. Però d'entrada és com a poc elegant posar les condicions. I en ares a aquest consens, com que vostès el que volen avui aquí és que nosaltres donem el vist i plau a què (...).

Vostès volen la col·laboració d'aquest Parlament per pressionar. Escoltin, no hem nascut avui matí mateix, ja fa dies que correm pel món. Molt bé, ho facin un poc en aquelles condicions que nosaltres estam disposats a assumir. No ens facin cantar una cançó que no ens agrada, arribem a un acord, baixarem un to més baix i així no desafinarem massa. Jo els ofereix cantar plegats, però me baixin una octava perquè jo ja no arrib al do sostingut. M'entén el que li vull dir? Jo crec que les coses són bastant clares.

El Govern ja ha fet la proposta, el Govern ja l'ha feta. Bé, nosaltres no ens ficarem amb allò que diu el Govern. Però en aquest Parlament, ja que ens duen aquí exactament el mateix i que no aportam res, ens deixi donar suport perquè hi hagi una comissió i vostè aconsegueixi el que pens, no li vull cercar més males intencions, algunes n'ha apuntades, jo només li vull cercar la crematística, que me pareix que és una mala intenció ben justificable. Vostè vol que no vagi damunt els pressuposts exclusius d'aquesta comunitat autònoma tot el tema de crear aquest parcs naturals, d'acord. I apuntar-se un poc el gol i la responsabilitat, d'acord, això me pareix bé. La corresponsabilitat hi ha de ser.

Per tant, la nostra oferta és aquesta. Deixin la proposició despullada de condicions i nosaltres les votarem a favor.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt ràpidament. Sra. Rosselló, jo del seu transport públic me recorda la seva bicicleta a baix, a l'escala de la conselleria, de

res més. No sé si m'ha sentit, me recorda la seva bicicleta a baix de l'escala. En canvi del transport públic de la Sra. Cabrer, a qui vostè mal diu, record que jo sàpiga la primera línia de metro de tota la història de les Illes Balears, la major inversió en tren que s'ha fet mai en tota la història i autovies segures per als ciutadans i que compleixen sosteniblement...

(Aplaudiments)

...i que sàpiga que gasten menys benzina que les altres. Això record Sra. Rosselló. És incomparable el que ha fet aquest Govern amb allò que va fer vostè i de vostè en tenc un rosari.

L'altra qüestió, hem protegit en funció dels valors naturals. Vostès diuen, "han protegit perquè han tengut acord" i justament hem tengut acord a la Serra de Tramuntana, ai Quina casualitat! Ho diu la LEN i ara justament hem tengut acord amb Es Trenc, quina casualitat! Ho diu la LEN. Aquest Govern ha volgut protegir els llocs que tenien el valor ecològic i a la vegada ha aconseguit l'acord, no és l'acord amb els propietaris i després els farem un vestit. No sabíem allà on volíem fer el vestit. Allà on volíem posar el PORN ho sabíem, idò no diguin mentides. Nosaltres donam un valor afegit a tenir aquest acord i de moment a cap dels llocs que hem entrat hem fallat, ni un. Hi ha dos anys per fer un PORN, el que no farem és per exemple, que va declarar l'Albufera de Mallorca parc natural i encara no té PORN.

És a dir, les carreres per protegir i posar taques, que són els vots que jo li deia a vostè que els han donat algun escó durant aquests 23 anys, després ha important poc quina és la gestió de l'Albufera que és el primer parc. És d'això que els xerr jo. Els xerr de la gestió, no de que tenguin darrera, 10.000, 25.000 vots, que els importa res la gestió. La gestió és el més important i els PORN, així com se vagin acabant, que s'acabaren... I Sra. Vadell, un PORN en el moment que es declara té mesures cautelars damunt. Si això vostè no ho sap, no és la meva obligació ensenyar-li.

Per tant, en allò que és percentatge de terreny ja compta. I l'any que hi haurà acabat un PORN, dos o tres, o cap i s'acabaren fins els dos anys que els toca a cada un. Jo el que no faré són les carreres que varen fer vostès, imposant un parc natural al Llevant, que nosaltres vàrem dir en campanya electoral que el tornaríem enrera, o imposant un parc natural a Cala d'Hort i que vàrem dir que el tornaríem enrera. Què vol que li digui? Que això té un cost? Sí, però quan acabes i sumes dius, 30.000 hectàrees abans i ara 94.000 ara...

(Aplaudiments)

No vull fer carreres, és la veritat. Sra. Rosselló, vostè diu que s'assabenta per la premsa de no sé què. De Santa Gertrudis no se va assabentar ni per la premsa, ni per les denúncies. Això és la realitat, la Sra. Rosselló me diu que sempre li dic el mateix. És el delictes ecològic més gran que hi ha hagut mai en aquesta terra i ningú l'ha denunciat, ningú no ha anat als jutjats. A nosaltres ens hi haguessin duit a tots els jutjats i no és qüestió de belar, és qüestió de principis. I jo no tenc més dret que vostè, ni vostè no té més dret que jo. Així de clar.

Una darrera qüestió. Sra. Vadell, li vull dir una cosa, vostè diu que m'ha pegat a l'os de la cama. Jo ni li vull pegar, ni li vull fer contrari i menys vull encalentir persones. Vostè ha xerrat de pegar, d'encalentir. Nosaltres no encalentim a ningú, això és per altres qüestions més adients. No pegam a ningú. I en canvi no feim contrari, el que feim és defensar el mateix discurs aquí, que a Formentera, que a Eivissa, que a Menorca. I tal vegada hi ha qualcú que no pot fer aquest mateix discurs, tal vegada no és el seu partit.

I per acabar, fer PORN Sra. Vadell no és igual que fer truites o bunyols...

(Rialles)

...ho dic perquè vostès que en saben tants de preservació ho han de tenir clar, perquè pareix quan la senten xerrar, un que no ho entengui massa, que això és anar aquí de fora, dur-lo i posar-lo aquí enmig. I no és així. Jo li ridiculitzo això perquè el cinisme arriba a un extrem que persones joves, com jo que puc tenir una filla de 20 anys, me diu papa és veritat això? Dic no, són mentides. Perquè vostès en protecció la passada legislatura no varen ser capaços a indrets tan emblemàtics com a la Serra de Tramuntana, o a Es Trenc de posar-ho en marxa. I nosaltres sense fer renou, perquè té el valor ecològic, no perquè hi hagi acord amb la propietat, perquè té el valor ecològic. Hem fet feina i la propietat, sense impositcions, ha cregut amb nosaltres.

I vull acabar amb una cosa de la Sra. Rosselló, li vull explicar una diferència a la Sra. Rosselló entre el pacte de progrés i el Govern del Partit Popular. Vostè ha dit que se va escandalitzar de llegir una entrevista a un diari, *Ultima Hora*, per cert, l'altre dia perquè jo deia que si la Sra. Cabrer hagués estat consellera de Medi Ambient i jo conseller d'Obres Públiques jo hagués fet el mateix que ha fet la Sra. Cabrer i ella el mateix que ha fet el conseller de Medi Ambient.

Miri Sra. Rosselló, nosaltres som un partit, no un guirigall de partits i tenim les coses clares. I no hi ha cap carretera a les Illes Balears que no tenguí la seva avaluació d'impacte ambiental correcte. Així com toca...

(Remor de veus)

Sí i vostès..., deixi les sentències d'Eivissa que les perden totes, ho deixin que ho perden tot. L'únic que volen és que no puguem demostrar als ciutadans que puguin passar per allà, res més, qüestió electoral. No me'n xerrin, ho tenc molt clar. Miri, nosaltres funcionam a qualsevol indret de qualsevol dels llocs que és present aquest partit, com avui jo podria estar allà i qualsevol d'allà podria estar aquí davant, amb un programa electoral, un compromís, baix la direcció d'un partit i un president. És la diferència. Vostè deia que no volia dessaladores i en va fer 7. I el partit que li donava suport a vostè ens ha aprovat les 4 que ara començam la setmana que ve.

La Sra. Cabrer, jo mateix, o qualsevol altre membre del Govern, faríem el mateix a qualsevol punt d'aquest Govern.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé, agrair el to del Partit Socialista. Sra. Rosselló, vostè està molt excitada, trob que és perquè avui no ha pogut intervenir i ha estava excitada a la cadira i amb ganes de botar. Però no és estrany que vostè no pogués consensuar mai amb els propietaris, vostè els feia por, anava allà amb aquestes nerviades, a mi també me faria por, me'n aniria com un coet i no consensuaria res de res. Vostè demostra..., quan ha dit que nosaltres els vàrem fer por, no és veritat. Vostè demostra que no es va preocupar d'informar adequadament, ni de consensuar amb tots els propietaris. O vostès no són propietaris de res...

(Remor de veus)

D'acord, si vostè és propietari...

(Continua la remor de veus)

Vostès voldrien saber almanco què li han de fer dins ca seva. Açò és el primer punt important.

Miri la voluntat del Partit Popular és sempre cercar el màxim consens amb la propietat, perquè el consens amb la propietat és una mesura possible normativament, fins i tot la pròpia Llei estatal 4/89 que fa referència als parcs nacionals diu que accepta la possible aportació voluntària dels propietaris en el moment de l'ampliació o de la creació. Per tant, el consens és una mesura possible, adequada, molt útil si realment volem involucrar de forma estable els propietaris dels espais que volem protegir en aquesta tasca de conservació. Sense la propietat estam creant un clima de crispació innecessari. No volem imposar res a ningú, nosaltres el que volem és que sigui un debat de la societat i que els implicats directament, els propietaris, ho vulguin. I açò ens ha donat bons resultats, com ha dit el conseller, en tots els PORN que ara s'estan desenvolupant.

Miri nosaltres no volem fer curses per veure qui protegeix més. Nosaltres entenem que açò seria una taca a la intel·ligència de la societat balear i una demostració de frivolitat. Nosaltres el que volem i a allò que aspiram és que el Govern central i la Conselleria de Medi Ambient ens permeti adoptar mesures de protecció i crear un clima de lleialtat institucional. Vostès no han entès que nosaltres hem dit que no tan sols és amb els propietaris que volem consensuar, volem consensuar amb els ajuntaments afectats i volem consensuar amb els consells insulars, de Mallorca, d'Eivissa, de Menorca, amb tots.

I una altra cosa molt important és el finançament. Nosaltres amb aquesta mesura parlamentària, també ho ha dit el conseller, el Grup Parlamentari Popular vol reafirmar la voluntat del projecte polític que representa dur la iniciativa en matèria de preservació del nostre territori, que fins ara ha donat

tants bons resultats. I comptam amb un aval importantíssim, els nombres canten, les estadístiques hi són. Com ha dit el conseller, la superfície protegida amb aquests 3 anys de Govern del Partit Popular ha augmentat per tres. És a dir, de les 30.000 l'any 2003 hem passat a 95.000 hectàrees actuals. La realitat és aquesta. Per tant, els fets demostren que amb el consens amb la propietat, el rigor tècnic, el ser escrupolosos amb la normativa i fer una bona tasca pedagògica de cara al conjunt de la societat de les Illes Balears, hem pogut avançar molt en aquest àmbit. Per tant, nosaltres volem continuar avançant.

Per tant, creim que la nostra proposta és totalment adequada al temps que estam i sobretot, també una cosa molt important com he dit ja altres vegades, és el tema dels recursos econòmics. Sra. Vadell, nosaltres amb tots els respectes no li podem acceptar les seves esmenes i no és per caprici, sinó perquè simplement és un debat que no és el mateix que nosaltres demanam. Nosaltres demanam una creació d'una comissió per fer feina seriosament entre el Govern de l'Estat i la Conselleria de Medi Ambient. Per tant, ara toca açò, analitzar aquesta comissió bilateral que nosaltres li donam total suport i que creim que el conseller durà la bandera de Balears molt alt i aconseguirà tot el que es proposi.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, ens prepararem per a la votació.

(Remor de veus)

Ja ha replicat vostè.

Passam a votació.

29 vots a favor, 17 en contra, cap abstenció.

Per tant, queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

(Remor de veus)

Perdó aprovada. Han de pensar que a aquestes hores la presidència comença a fallar.

Sr. Crespí té la paraula?

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 5190/05, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificació del PORN del Parc Natural de Llevant.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Com vostè deia, en aquestes hores..., el nostre grup ha decidit retirar la proposició no de llei, o ajornar, perquè creim que ara ja no és el moment de seguir amb el debat.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

VI. Debat de presa en consideració de la Proposta de la Comissió Tècnica Interinsular RGE núm. 4726/06, d'atribució de competències als Consells Insulars de Mallorca, Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure.

Passam idò al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la proposta de la Comissió Tècnica Insular d'atribució de competències als consells insulars de Mallorca, Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure, RGE núm. 4726/06.

El Sr. Secretari primer farà lectura del criteri del Govern.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, secretària del Consell de Govern, certifica que el Consell de Govern de les Illes Balears, en sessió ordinària de dia 2 de juny del 2006, adoptà, entre d'altres, el següent acord:

Acord de manifestació de criteri respecte de la presa en consideració de la Proposta d'atribució de competències als consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure, com també sobre la tramitació de la proposta esmentada.

A proposta de la Vicepresidenta i Consellera de Relacions Institucionals, el Consell de Govern adopta l'acord següent:

Primer. Expressar la conformitat respecte de la presa en consideració de la Proposta d'atribució de competències als Consells Insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera en matèria de joventut i lleure, presentada per la Comissió Tècnica Interinsular, a tramitar com a proposició de llei.

Segon. Manifestar la conformitat a la tramitació com a proposició de l'esmentada proposta.

Tercer. Traslladar el contingut d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears per tal que se'n derivin els efectes pertinents.

I perquè consti i tenguim els efectes que corresponguin, expedisc aquest certificat, amb el vist-i-plau del president, a Palma a dos de juny del dos mil sis. La secretària del Consell de Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Secretari Primer. Intervencions dels grups parlamentaris. El Grup Parlamentari Mixt ha d'intervenir? Té la paraula la Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La meva intervenció avui serà breu i clara, els arguments estan ja damunt la taula des de fa mesos i no és el moment avui de fer

invents o d'intentar arribar a solucions de compromís que no aporten res. El grup de diputats d'Unió Mallorquina votarà en contra d'aquesta presa en consideració i votarem en contra perquè les coses no s'han fet bé des d'un principi, i no m'allargaré, simplement remarcaré quin és el nostre vot en contra, perquè realment el més seriós és que aquest proposta discrimina els ciutadans de l'illa de Mallorca.

Aquesta proposta no només forma part d'un embull jurídic important, fruit de les presses i del desordre normatiu, sinó que és també una proposta injusta; i és injusta perquè els ciutadans de Mallorca, que són el 80% de la població de la nostra comunitat autònoma, en aquest cas a la cambra en aquests darrers anys, i especialment els darrers mesos, hem parlat molt de finançament, de justícia econòmica, d'igualtat i tots hem donat suport al Govern de les Illes Balears a l'hora de defensar un finançament just per a les nostres illes per part de l'Estat.

Però pareix evident que no és el mateix acceptar que prendre i a les proves me remet. Quan són vostès els que decideixen sobre el finançament, resulta que ofereix per a Mallorca, amb un 80% de la població, tan sols un 65% del total dels recursos. Realment el Consell de Mallorca, davant aquest situació, no ho pot acceptar. Vostès ho acceptarien en unes negociacions amb l'Estat? Esper que per al bé d'aquesta comunitat la resposta sigui que no.

Però miri, he aprofitat per fer números i els he fet amb les seves dades, per una banda he agafat el nombre de joves, segons els estudis fets per la Conselleria de Presidència, dades que corresponen a l'any 2003. Per altra banda, he agafat la xifra econòmica corresponent a la càrrega assumida neta d'aquesta proposta. I he fet números illa per illa per saber quina era la quantitat transferida en relació amb el nombre de joves de cadascuna de les illes, i el resultat és molt evident: per a Eivissa i Formentera, aquest traspàs suposa un total de 25 euros per jove; per a Menorca, aquest traspàs suposa un total de 38 euros per jove; per a Mallorca, aquest traspàs suposa un total de 14 euros per jove. Sí, ho han sentit bé, 14. L'illa de Mallorca rebrà per jove la meitat que Eivissa i Formentera i quasi tres vegades menys que l'illa de Menorca, aquesta és la realitat que s'extreu de les seves pròpies dades.

Jo no tenc res contra els joves de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, estimo perfectament que els respectius consells puguin estar d'acord amb aquesta transferència, però nosaltres, com a diputats d'Unió Mallorquina i com a representants d'un partit amb responsabilitat de govern en el Consell de Mallorca, no podem acceptar que es pugui discriminar d'aquesta manera els nostres joves a la nostra màxima institució de govern.

Hi ha hagut negociacions al respecte, però no hem pogut fer-los veure aquesta situació. Per tant, donat que no han volgut introduir canvis necessaris en matèria de finançament, estic segura que no esperen que avui nosaltres els donem suport.

Per tant, com a conclusió vull dir el següent: votarem en contra perquè el procés normatiu que s'ha seguit no ens pareix correcte, perquè s'han fet les coses amb molta pressa. Els vàrem proposar fer primer les transferències i després la llei, però no han volgut escoltar els nostres oferiments; votarem en contra perquè el 80% de la població no es mereix rebre tan sols

el 65% dels recursos, perquè els joves de Mallorca no es mereixen rebre la meitat del que rebrà Eivissa o tres vegades menys del que rebrà Menorca. Votarem en contra, per tant, per coherència amb allò que sempre hem dit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument i procuraré que sigui ver això de breument, i a més faré el possible per a no provocar un torn incidental, ho asseguro, miraré de què no ho pugui provocar.

Bé, d'entrada lamentar que es vegi en aquesta hora on ja pocs diputats presten atenció, ja és difícil, i saludar els joves que han tengut la santa paciència de ser aquí esperant què en surt d'aquest debat. Però pens que ara no és el moment de fer un debat de contingut, som davant una presa en consideració, exclusivament d'una presa en consideració, i el nostre grup votarà a favor de la presa en consideració, res més, que es pugui seguir tramitant.

Nosaltres lamentam profundament que aquesta primera transferència de la legislatura, que ve ja a l'últim any, vengui amb les condicions que ve, que vengui únicament amb un acord del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, sense més, i amb un acord del Consell de Menorca en què ho accepten, però que fan suggeriments per a modificacions i ja manifesten el mateix que la diputada i consellera que m'ha precedit, que el procediment ha estat incorrecte i que no tingueren l'oportunitat de matisar les seves propostes i han de venir aquí com a propostes de modificació, recomanacions, no ho record exactament. I que hagi estat inassumible per al Consell de Mallorca, me pareix absolutament lamentable si en tot aquest temps de legislatura que es fa aquesta proposta de llei de transferència, no s'aconsegueix fer-ne una que satisfaci tots els consells, doncs me pareix realment lamentable.

Ara bé, la presa en consideració nosaltres l'entem en no posar cap entrebanc perquè aquells consells insulars que sí volen exercir aquestes transferències i que veuen que amb proposta poden anar funcionant, no posar-hi cap entrebanc i que això es pugui fer. Evidentment, si no té transformacions substancials, m'imagín que el que correspondrà, i no seria la primera vegada, no és una bona solució, però no és la primera vegada, que aquesta llei que ve d'atribució de competències als Consells de Mallorca, Menorca i Eivissa i Formentera, acabi únicament com a transferències als Consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera, ens agradaria que no fos així. Tècnicament entenem que encara és possible i ens agradaria treballar perquè aquest acord al final es produís i que les transferències es poguessin fer conjuntament a tots els consells insulars.

També, i es va expressar en el debat de la Llei de joventut, és una mica sorprenent aquesta tramitació en paral·lel i

contradictòria, la qual cosa vol dir que s'haurà de fer un esforç de casar una cosa i l'altra.

I una qüestió que no puc deixar d'esmentar, aquesta llei, en el millor dels casos la seva tramitació vol dir a finals d'any, primers de l'any que ve perquè pugui estar en vigor, segurament, si no s'arregla no hi haurà Mallorca, i a més Eivissa i Formentera assumirà les competències i immediatament haurà d'anar a dividir-les altra vegada. Però bé, hi ha un acord de dos consells insulars, volen aquestes competències, hi ha condicions; per tant, nosaltres sí a la seva tramitació, la presa en consideració i desitjar que el que no s'ha fet bé es pugui corregir ara en el tràmit parlamentari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. També procurarem ser breus, vista l'hora que és, però sí que volíem dir un parell de coses. Avui havia de ser un dia històric perquè havíem de fer grans passes cap a l'autogovern, però finalment, vist el que ha passat amb l'Estatut, que renunciem a moltes coses, i vist el que passa amb aquestes transferències, aquestes grans passes a favor de l'autogovern, i ho diré amb una dita menorquina, hauran acabat amb una petita passa de pardal.

A la proposta que debatem avui, s'hagués pogut iniciar o s'inicia el camí perquè els consells insulars puguin assumir la funció executiva i la gestió en matèria de joventut, obrim el camí perquè els consells insulars assumeixin les competències com a pròpies en educació, en el lleure infantil i juvenil, en les instal·lacions i les activitats de lleure per a infants i joves, associacionisme i participació, informació, intercanvis, turisme juvenil, activitats de promoció artística i cultural. Tot això, i a més també la potestat reglamentària, cadascun dels consells dins el seu àmbit territorial. En definitiva, sí que és una passa més cap a l'autogovern insular, una passa que dona més competències als consells i possibilita el posterior traspàs a ajuntaments i mancomunitats.

Això pareix quasi quasi perfecte, però només és quasi quasi perfecte, els quasi, de moment, no els ho podem llevar. La proposta ha estat acceptada pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que, a més, a l'acord diu que és una proposta de màxims i reconeix que el cost efectiu que se li traspasa és major que el cost real; això pareix lògic, el Consell d'Eivissa i Formentera és del mateix color que el Govern, per tant era fàcil que trobin que el que fan els seus estigui molt ben fet, per tant molt bé; però ho han acceptat i ja està.

A Menorca, amb un govern de color diferent, de gent d'esquerra, socialistes i nacionalistes que governen, i joventut ho ha de gestionar el partit nacionalista, també s'ha arribat a un acord i se'ls ha cedit quasi tot el que demanaven.

En canvi, la proposta no ha estat acceptada pel Consell de Mallorca, més ben dit, no ha estat acceptat per l'equip de govern del Consell de Mallorca, perquè l'equip de govern del Consell de Mallorca no ha debatut aquest tema en el si de la institució; ho ha debatut quan se li ha fet una interpel·lació, però no ha demanat l'opinió a la resta de membres electes del consell, que sí es va demanar a Menorca i a Eivissa. No entenem per què, ens agradaria saber-ho i sobretot ens agradaria saber per què a la legislatura que havia de ser de les solucions, que els consells havien d'acabar d'assumir totes les seves competències perquè el Govern els ho havia de donar, sobretot a Mallorca, la legislatura de les solucions, al primer traspàs que se'ls fa no han trobat solució. Per què en el primer traspàs de competències al Consell de Mallorca no hi ha hagut solució entre dos governs que mantenen un pacte? I ens agradaria saber per què? Ens agradaria saber si realment és un motiu econòmic, perquè si és així tenen tot el nostre suport, nosaltres entenem que les competències s'han de traspasar amb suficient dotació, perquè si no és ofegar una altra administració, però si hi ha qualque cosa més crec que els ciutadans, els diputats i els membres del Consell de Mallorca també tenen dret a saber-ho. Nosaltres no entenem de cap de les maneres que el govern del Partit Popular i el govern d'UM del Consell de Mallorca no s'hagin pogut posar d'acord, a no ser que ja el tinguin l'acord, que sigui tanmateix a la propera legislatura, en cas que tornassin comandar, aquest vos tocaria al Partit Popular, per tant a nosaltres ens és igual si ho duis des del govern o si ho duis des del consell; o que l'altra acord sigui: falta un any per a les eleccions i hem de començar a escenificar qualque separació, qualque brega, qualque cosa amb la qual no estam d'acord.

Per tant, sigui quin sigui un d'aquests dos motius, tots dos són molt deslleials amb la joventut de Mallorca. Per tant, ens agradaria saber qualque cosa més que aquests números que ens ha dit avui la diputada i també consellera del Consell de Mallorca i ens agradaria que durant aquest període que ara s'obrirà tot això es pogués aclarir, debatre i posar-se d'acord, perquè nosaltres també compartim, Sra. Mulet, que el jovent de Mallorca no ha de ser discriminat del de Menorca, del d'Eivissa, del de Formentera ni a l'inrevés.

Per tant, nosaltres avui, amb un exercici de responsabilitat, votarem que sí a la presa en consideració, perquè entenem que s'obri tot un període per poder esmenar totes aquestes dificultats que hi ha hagut, però sí que ens agradaria que tots aquests interrogants que s'han obert o que nosaltres tenim, que tal vegada vostès no els tenen, es puguin arreglar i hi pugui haver un acord i el jovent d'aquestes illes tenguí clar qui serà que gestionarà les seves competències la propera legislatura, comandi qui comandi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. La primera transferència que tenim en aquesta legislatura del Govern als consells insulars, la primera en el tercer any ja d'entrada al darrer any electoral, per tant bé està, és una bona transferència i malgrat el gran llistat -i aquí vull fer un incís, no hi puc fer de menys-, malgrat el gran llistat de l'article 39, l'ex article 39 de l'Estatut d'Autonomia, malgrat el gran llistat, una en una legislatura. I segon, tampoc no puc deixar de dir-ho, malgrat el programa electoral del Partit Popular, que tantes vegades aquí se'n dona compte com a un acte de fe potent i de compromís actiu en la feina política, i justament i curiosament en aquest camp el programa electoral del Partit Popular no acaba de quadrar. I per tant, moltes de les competències que s'havien promès i compromès en els programes electorals, doncs no s'hauran duit a terme. Aquest és el fet.

I la tercera qüestió que tampoc no puc deixar de dir, i me sap greu que el portaveu del Partit Popular no hi sigui aquí avui, que també en aquest camp el parèntesi del govern progressista a l'anterior legislatura, evidentment en matèria de transferències als consells insulars van donar uns fruits, evidentment, molt més grans i importants que els que en aquesta legislatura tenim. Així i tot, tenim aquesta primera transferència en matèria de joventut.

Jo aquí vull assenyalar que el consell insular l'aprova, no sé si a altres intervencions no ha quedat clar, que només s'assenyalava l'aprovació del Consell Insular d'Eivissa, no, el Consell Insular de Menorca l'accepta. L'accepta perquè, a més a més, i ho vull assenyalar així, vam arribar a un acord amb el text de la competència, en una qüestió jo crec que molt important, i a més a més un dia com avui que hem aprovat la reforma de l'Estatut d'Autonomia, en altres coses com per exemple el reconeixement de la capacitat reglamentària en aquesta primera competència que es transfereix als consells insulars, aquesta juntament amb altres correccions que es van fer, és cert, molt a corre-cuita els darrers dies abans de la seva aprovació per la Comissió Tècnica Interinsular, però jo crec que d'alguna manera es va acceptar i la part més important és aquesta competència, és aquesta capacitat reglamentària i és la primera competència que ve amb capacitat reglamentària plena. I també s'ha de dir i per tant aquest és un fet important.

I es va fer via acord amb el Consell Insular de Menorca, i açò també m'agradaria assenyalar-ho, amb el Consell Insular de Menorca. I açò ho assenyala perquè, a més a més, amb l'aprovació que des del consell insular feim, simplement hem fet un segon punt de consideracions, que vertaderament no tenen la més mínima validesa si no és que es tradueixin en esmenes per donar coherència a aquest acord que vam establir, que és la capacitat reglamentària. És simplement citar-ho en el que fa referència al preàmbul de la llei; és també remarcar aquest paper del Govern com a coordinador, més que d'ordenador, que va lligat més a la capacitat reglamentària dels consells i que vertaderament el Govern ha de fer aquest paper de coordinador i de coneixement de tot el que es fa en aquest matèria, i evidentment acceptar o remarcar o concretar les funcions de representació i de coordinació del Govern de les Illes Balears a l'àmbit de l'interès interinsular. I canviar un concepte també que avui està clar, el concepte de consulta als consells insulars pel concepte de participació dels consells

insulars en el que fa referència a la política o a l'execució d'aquestes polítiques.

Totes aquestes recomanacions que li deim bàsicament van molt lligades, repetesc, a la capacitat reglamentària, però també jo crec que totes aquestes millores que proposam van lligades a l'esperit, i jo crec que avui podem dir a la lletra de la reforma de l'Estatut que acabam d'aprovar; un esperit estatutari que ja es visualitza o que ja es pot iniciar amb aquesta primera llei de transferències d'aquesta legislatura.

Però així i tot jo crec que ens hi manca una passa perquè aquest esperit sigui ple i és el fet que el Consell Insular de Mallorca no hi sigui en l'acceptació d'aquesta llei. I jo crec que aquí hauríem de fer un esforç com perquè s'incorporés, i més quan parlam que no entra per la insuficiència de recursos econòmics que es posen damunt la taula per gestionar aquesta competència. Jo crec que a un moment en què som capaços dins un text estatutari que hem aprovat avui, som capaços de creure, d'estar convençuts que tramitem totes les transferències possibles al Consell Insular de Formentera amb un temps curtíssim, sense que sigui cap problema els recursos econòmics; per què per a Formentera no és un problema els recursos econòmics i per a Mallorca sí?

En aquestes coses hem d'anar alerta, són qüestions que vertaderament van marcant pauta. Transferir, crear institucions té un cost, i a partir d'aquí hauríem de ser capaços de racionalitzar molt bé o d'articular criteris molt clars com perquè es facin plantejaments de tot el que es demana no hi haurà cap problema i la realitat és bastant més dura, perquè el que es demana als consells, que existeixen en aquest cas a Mallorca, doncs no ho aconsegueixen. Per tant, jo crec que aquí valdria la pena, no sé si és possible, però sí fer un esforç que vertaderament aquesta primera i única transferència en matèria de joventut que tindrem en aquesta legislatura sigui una transferència plena i perfectament lligada a l'esperit constitucional, l'esperit estatutari que avui hem acordat.

Així i tot, també m'agradaria fer una referència vist com s'ha articulat o tramitat aquesta llei de transferències. Jo crec que és necessària una implicació més gran dels consells insulars, junts, per avançar a favor de polítiques a favor dels consells insulars. No pot ser que només sigui un consell insular que negociï incorporacions com aquesta que hem assenyalat de capacitat reglamentària, no és possible. Si vertaderament ens creim aquests discursos, i sobretot des dels consells, que aquí hi ha tots els presidents que seuen, jo crec, no hi són tots, però teòricament hi tocam ser tots. Per tant, repetesc, crec i és necessari fer una crida a la implicació dels consells en les lleis de transferències, en els acords de transferències com perquè avancem d'una manera racional i coordinada, i per tant m'agradaria que vertaderament fóssim capaços de fer junts aquest camí de batallar pas a pas el que avui hem decidit que era el futur d'aquesta comunitat autònoma.

Per tant, en aquest sentit, repetim, des de Menorca l'acceptam; evidentment feim una bona valoració d'aquesta competència i evidentment lamentam que aquest acord no sigui prou ample. I repetim que aquest abast de l'acord no sigui del tot aquesta reforma estatutària que avui, jo crec que amb molta satisfacció, hem aprovat, hem acordat i per tant obrim un camí

junts que és important recórrer des d'aquesta confiança i aquest permanent i difícil equilibri que implica recursos i responsabilitats entre govern i consells. Per tant, tot l'acord possible, i repetesc, els consells insulars hauríem de ser capaços de fer més feina junts i aquesta m'agradaria que fos una proposta que tinguéssim dins el cap permanentment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President i moltíssimes gràcies senyores i senyors diputats. Nosaltres volem anunciar el nostre vot favorable a aquesta presa en consideració. Com tota presa en consideració, creim que ha de ser un punt de trobada on encara jo crec que no s'han pres totes les decisions damunt aquest tema i per tant dir-li, al representant del Grup Mixt, que encara hi ha temps per poder negociar i que no està tot esgotat. Per tant, nosaltres també volem aquest compromís i nosaltres també volem que el Consell Insular de Mallorca es pugui sumar a aquesta llei de transferència que serà molt important per a les Illes Balears, per als Consells de Menorca, Eivissa i Formentera, però també és una oportunitat històrica per al Consell Insular de Mallorca.

Creim que aquesta transferència fa, doncs transfereix tota una sèrie de matèries, com activitats per a infants i joves, promoció de l'associacionisme, suport a les entitats, instal·lacions juvenils, serveis d'informació jove, promocions de joves i artistes, gestió dels campaments, albergs, cases de colònies, etcètera, per tant tota una sèrie de transferències que són molt importants per aconseguir aquestes tasques d'autogovern.

Quant al que seria la dotació econòmica, sense cap dubte mai no és suficient, però sí que creim que s'ha donat una passa molt important a les tres illes, aquesta era la proposta del Govern de les Illes Balears, i així Menorca rep un 70% aproximadament més, addicional, del que ja invertia el Govern de les Illes Balears, que corresponia a un 17% del pressupost; en el cas d'Eivissa i Formentera suposaria aproximadament un 40% més addicional del que ja invertia el Govern de les Illes Balears i que també suposa un percentatge global del 17%, i en el cas de Mallorca suposa, doncs, la inversió del 65% de tot el pressupost, per tant crec que és la porció justa per a l'illa de Mallorca, amb un increment de 360.000 euros, també creim que aquesta és una proporció important i un increment important que, des del nostre punt de vista, el Consell Insular de Mallorca ha desaprofitat.

També ens preocupa aquesta manca d'assumpció de competències en matèria de joventut perquè resulta que els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera ja han fet més passes endavant en altres matèries, com per exemple ordenació turística o agricultura, ara també fan aquesta passa important en joventut, nosaltres des del Partit Popular consideram que el Consell de Mallorca no hauria d'estar

darrera sinó que hauria de ser valent com és, en la seva gestió, i ho demostra en la seva gestió i amb el pacte que tenim en el Consell Insular de Mallorca, però que hauria de fer un petit esforç, i nosaltres també, amb aquest consens i amb aquest acord, per intentar arribar a aquest acord global amb el Consell, també, de Mallorca.

Creim també que les modificacions introduïdes a la Comissió Tècnica Interinsular han estat passes claus i molt importants, com per exemple, i ho deia la presidenta del Consell de Menorca, la potestat reglamentària normativa. Ja es veia, ja s'endevinava, quin seria l'esperit de la reforma de l'Estatut d'Autonomia perquè els consells insulars de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera poguessin tenir una vertadera potestat reglamentària i una potestat normativa, no només executiva, i per tant, aquesta llei ja preveu aquest nou esperit que avui afortunadament hem aprovat amb un consens importantíssim dins aquesta cambra.

Un altre tema també important que és objecte d'aquesta transferència, que en principi no s'havia de fer, però després es va arribar a un acord, és l'alberg de sa Vinyeta, inicialment no es preveia transferir-lo al Consell de Menorca, ja que es tractava d'una instal·lació que era una instal·lació municipal cedida al Govern i, per tant, al final s'ha arribat a un acord de gestió compartida entre el Consell Insular de Menorca i també l'Ajuntament de Ciutadella, per tant, consideram, que s'ha fet també una passa important sobre aquest tema i un acord que donarà avantatges cap a l'autogovern i la gestió de la joventut de l'illa de Menorca.

També l'articulació de la representació de les Illes Balears davant l'Administració de l'Estat, creim que el Govern de les Illes Balears haurà de procurar facilitar la participació del consells insulars davant els òrgans de deliberació i decisió de l'Administració de l'Estat en matèria de joventut, i quan això no sigui possible per les normes de funcionament de l'òrgan en qüestió el representant del Govern haurà de defensar davant Madrid la postura que, unànimement, s'hagi adoptat en el si de la Conferència sectorial de joventut de les Illes Balears que reuneix el Govern i els consells insulars amb la competència transferida.

També consideram importantíssima la transferència que s'ha fet del carnet jove, s'ha inclòs una disposició addicional que preveu que aquest carnet jove es pugui gestionar per part dels consells insulars corresponents i per tant, ens pareix d'una major agilitat i d'una major eficàcia. El que sí han estat punts de debat i que consideram que és important fer un aclariment, seria amb el tema dels instituts, jo crec que aquí sí que s'ha de dir que només eren un instrument per fer tècnicament possible el traspàs dels recursos humans als consells insulars, el personal del consorci Turisme jove no és susceptible de transferir directament i s'havia d'instrumentar mitjançant la creació d'aquestes empreses que passaren a ser de titularitat dels respectius consells insulars. Per tant, creim que aquesta és l'única eina factible per tal de poder fer aquest traspàs personal de forma adient i possible, d'acord amb l'ordenament i d'acord amb la llei.

Sí que ens feim la pregunta sobre què farà el Grup Parlamentari Socialista, si votarà que sí tot el Grup

Parlamentari Socialista, idè estam contents, ja que a la Comissió Tècnica Interinsular no va ser possible aquesta unitat del Partit Socialista, hem de recordar que el socialista de Mallorca va votar en contra i que la resta votà a favor, celebrem per tant, a la portaveu que ha dut aquest tema, aquesta capacitat de posar un poquet de seny i que tot el grup parlamentari tengui la coherència de votar a favor d'aquesta llei que és una passa endavant per a l'autogovern dels consells insulars i per a l'autogovern de la nostra comunitat autònoma.

En darrer lloc sí que ens agradaria, també, aclarir, que és important, vostès saben que s'està produint la tramitació paral·lela de la llei integral de joventut i en ponència nosaltres vàrem proposar, concretament jo, com a coordinador de la ponència, vaig proposar aquesta correcció dins la llei integral per adaptar-la a la llei de transferències, des d'un punt de vista tècnic hi havia discrepàncies i al final, gràcies a la bona voluntat de tots els partits polítics i també al suggeriment del Govern de les Illes Balears, de fer aquest ajust dins la ponència tècnica va ser possible aquesta correcció.

Per la nostra part, manifestar el nostre suport i la nostra satisfacció que també sortirà amb el consens majoritari d'aquesta cambra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio.

(Aplaudiments)

Sra. Dolça Mulet.

LA SRA. DOLÇA MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, aclariré dos temes, perquè el que jo sí que vull dir és que des d'un principi vàrem començar a tenir unes negociacions, i la veritat és que vàrem quedar d'acord, una vegada parlades, amb el que és el text, totalment d'acord, amb el que mai no hem estat d'acord és amb la partida econòmica que és el que he volgut manifestar. Realment les presses, com he dit, són el que ha duit al que avui estam debatent, i que avui el Consell de Mallorca no podem votar a favor, perquè en aquest moments votar a favor seria fer una discriminació total d'aquesta illa, estam d'acord perquè tot el que s'ha introduït dins el text varen ser aportacions i negociacions que es varen dur a terme amb el Consell de Mallorca, amb els (...) tècnics i amb la part d'economia, ara, sempre des d'un principi hem reivindicat, hem manifestat la part econòmica, perquè unes transferències mal dotades no poden dur endavant una bona política de joventut.

I aquí ens estaven dient que si no pensam en els joves,... Mallorca, el Consell de Mallorca amb responsabilitat el que fa és pensar en els joves i a fer polítiques per als joves, per tant, amb una mala dotació no podem tirar endavant. La porta és oberta com he dit, les presses ens a duit que avui nosaltres aquí diem que no, però estic convençuda que arribarem a un acord, no tenc cap problema ni un, perquè estam jugant tal vegada amb un milió d'euros a nivell de la comunitat autònoma per

beneficiar la joventut de Mallorca, per tant, no hi ha cap problema ni un, perquè el diàleg hi és i hi ha estat sempre. I aclariré que el més interessant seria que tots a la vegada votàssim, és ver, el diàleg ens ha de fer arribar a això, però vostès saben perfectament que els diàlegs han arribat amb moltes presses, amb el Consell de Mallorca varen tenir negociacions molt més aviat que amb el de Menorca i al final amb Menorca varen arribar a acords econòmics als quals realment no podien dir que no. El contingut del text, com he dit abans, realment l'hem consensuat entre tots i hem arribat tots, per tant, l'únic que ens diferencia en aquest moment és la part econòmica.

I, Sra. Mascaró, no vegi bubotes allà on no n'hi ha, cap ni una, cap ni una, aquí nosaltres, com a Consell de Mallorca miram pels joves, no estam per mostrar una pel·lícula per després separar-nos, no, nosaltres lluitam com a Govern de Mallorca, com a Consell, com a responsabilitat amb tots els joves davant les xifres en què, en aquests moments, he basat en la meua intervenció anterior dient, amb les dades de l'any 2003, que si les actualitzaven tal vegada podria ser un poc pitjor, per tant, basant-me en aquestes xifres jo, i els meus representats com a diputats d'Unió Mallorquina no ho podem acceptar. La porta és oberta perquè realment estic convençuda que arribarem a un acord, cap ni un, perquè arribarem, ens asseurem, en benefici dels joves de Mallorca. I li he de dir que sí vaig tenir una reunió amb tots els grups del Consell de Mallorca, vostè em dirà que no, perquè la seva representant em va fer una interpel·lació (...), però abans de la interpel·lació sí vaig tenir una reunió amb els grups on vaig explicar per què no acceptava la transferència i bàsicament no l'accept per la part econòmica, simplement és aquesta, però jo li dic, aquí tenim la porta oberta, arribarem a acords com hem arribat sempre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mulet.

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JOAN:

Gràcies, Sr. President. Lament moltíssim no estar a l'alçada d'altres membres, jo no puc parlar de les intimitats, de les negociacions que hi ha hagut en aquests mesos anteriors perquè cap membre del nostre grup va participar en cap d'aquestes negociacions en els diversos consells insulars, però jo voldria dir una cosa: m'agradaria que tots ens situàssim, aquí estam al Parlament de les Illes Balears, tots, i tots som membres de grups, estam a una altra fase ja, tots situem-nos per aconseguir la millor transferència per al conjunt dels joves de les Illes Balears, i que es pugui exercir de manera correcta pels consells insulars, busquem entre tots una cosa el més equitativa possible, si encara continuam reproduint els debats dels consells insulars i situant-nos en la posició de consellers que quasi tota la Cambra té aquesta doble condició, crec que no avançarem, jo, simplement, demanaria això, situem-nos tots en el paper, en el sí de parlamentaris de les Illes Balears i procurem una llei que surti en condicions per a tothom.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Primer voldria fer una puntualització al portaveu del Partit Popular, Sr. Rubio, perquè ha dit que el Partit Socialista de Mallorca va votar en contra, supòs que es volia referir al PSIB-PSOE de Mallorca, perquè el Partit Socialista de Mallorca no té vot dins aquesta Comissió Tècnica Interinsular.

Per una altra banda, pareix ser que tothom està d'acord amb el text, que l'únic problema que hi ha és econòmic, per tant, el lògic seria que donàssim la possibilitat de tramitar, no votar en contra de la tramitació, donar la possibilitat de tramitar i així ja ho hem dit a la primera intervenció, donarem suport a la tramitació i demanar un exercici de responsabilitat al Govern i al Partit Popular perquè durant la tramitació facin un esforç per dotar-ho ben fet, i després, a part, al consell insular el PSM demanarà que hi hagi un acord de plenari, també, amb uns estudis que avalin les peticions que faci el Consell de Mallorca perquè ja fa temps que no ens basta la paraula, crec que amb aquests temes s'ha ben demostrat que realment és així i si tal vegada és més del que demana ara l'equip de govern s'hauria de fer un esforç, per tant, res més.

Nosaltres reiteram que donarem suport a la presa en consideració i que esperam que durant la tramitació encara es pugui millorar, no només el text sinó, sobretot, sobretot, el finançament per a Mallorca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí, bàsicament, em sap greu que li hagi generat dubtes, aquí he parlat com a portaveu del Grup Socialista, acceptam la tramitació pel que fa referència a la llei i li he assenyalat on hi havia el problema, que era amb els recursos econòmics de Mallorca, que perfectament és esmenable, és possible arribar a un acord i, és més, no seria la primera vegada, no seria la primera vegada. Hi ha haver un antecedent d'un consell que ja havia dit que no i que després del que són els tràmits i d'acord i amb el suport dels diferents consells insulars es va corregir l'aportació econòmica i, per tant, es va reconsiderar l'acceptació o no. Vull dir, que, per tant, fins i tot hi ha antecedents en aquest camp i, per tant, avui el vot és prendre en consideració aquesta llei, valoram que és una bona llei, que el text respecte del que són les capacitats reglamentàries, hi són, i per tant, en aquest sentit, el que és la lletra creim que val la pena tirar-la endavant, amb un problema que hem de resoldre que, repetesc, no crec que el Govern tenguí problemes en resoldre una cosa d'aquestes, eh?, i no tornaré a repetir la primera intervenció en relació amb altres consells.

Ara sí que m'agradaria aclarir al portaveu del Partit Popular els dos conceptes de comissió: a la Comissió Tècnica Interinsular, hi som com a consells i Govern, com a consells i Govern, i la responsabilitat dels diferents membres que representen el consell fan una feina de defensa específica del que és el seu àmbit territorial i, a partir d'aquí, votacions diferents, clar que sí, nosaltres estam compromesos allà on som, nosaltres no ens venem, no, en aquest sentit, per tant, no s'espanti, ja està bé, cada representant de consells insulars defensa la seva tasca; avui som parlamentaris, per tant, crec que estaria bé que sapiguéssim el paper i la feina de cadascuna de les institucions, açò és clau per entendre precisament aquesta riquesa que suposa ser d'aquí, tenir alguns la doble condició.

Per tant, farem un vot positiu, farem esmenes per a millorar la llei i, a partir d'aquí, esperem que tots facem un esforç perquè Mallorca s'incorpori a aquesta transferència de joventut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT.

Gràcies, Sra. Barceló.

Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Volíem fer un aclariment i és que, efectivament, el que Mallorca demana és un major percentatge, per tant, Sra. Barceló, estaria disposada, vostè, a cedir percentatge per donar-li a Mallorca?, pel discurs que vostè ha fet pareix que vostè està d'acord amb això, per tant, jo crec que s'ha de ser coherent amb el que es reclama, no sé a qui hauríem de votar la proposta.

(Remor de veus)

Sí que voldríem dir des del Partit Popular que la dotació cap a Mallorca des del nostre punt de vista és bona, ja que es tractaria d'un 65% de pressupost i suposaria un total de 360.000 euros més de cost addicional, i consideram que això és incrementar i que és positiu, també creim que si estam en una presa en consideració encara hi ha temps per poder parlar i poder arribar a un acord, per tant demanaríem el vot positiu de tots els diputats de la Cambra, per tal de poder tenir temps i arribar a un acord que sigui bo per a totes les illes i per a les Illes Balears.

Sra. Mascaró, efectivament, per ventura, no m'ha entès, jo parlava dels diputats de la Federació Socialista de Mallorca PSIB-PSOE, efectivament, m'havia equivocat i havia anomenat un diputat que tenia el seu nom, per tant, creim que estam d'enhorabona, el Partit Socialista està d'enhorabona perquè ha aconseguit aquesta unitat que no va tenir en el consell tècnic interinsular, i per tant, creim que estam d'enhorabona absolutament tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, ens preparam per a la votació.

Passam a votar.

(S'escolten veus de fons)

Un poc de silenci, per favor, ja som a la recta final.

50 vots a favor, 1 en contra, cap abstenció, per la qual cosa s'admet la presa en consideració.

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió i enhorabona a tots.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS